

LETNO XXIV. — Številka 25

Ustanovitelji: obč. konference SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Šk. Loka in Tržič — izdaja CP Gorenjski tisk Kranj. Glavni urednik Anton Miklavčič — Odgovorni urednik Albin Učakar

GLASILLO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

PROSLAVA NA DOBRAVI — V soboto popoldne so na Srednji Dobravi počastili obletnico smrti narodnega heroja Staneta Žagarja. Proslava je pomenila začetek letošnjih proslav in prireditev ob 30-letnici vstaje in ustanovitvi osvobodilne fronte v radovljški občini. Proslavo je organizirala občinska konferenca socialistične zveze Radovljica, izvedla pa krajevna organizacija ZZB NOV Srednja Dobrava. Nastopili so učenci osnovnih šol Stane Žagar iz Kranja in Lipnice, vojaki garnizije Stane Žagar Kranj in moški komorni pevski zbor Stane Žagar iz Krope ter godba iz Gorj. O življenju, delu in boju Staneta Žagarja je govoril predsednik občinske konference socialistične zveze Radovljica Jošt Rolo. Po programu predsednik domom so številni udeleženci obiskali tudi spominsko obeležje na pokopališču na Dobravi, kjer so predstavniki organizacij in drugi položili vence. — A. Žalar

6. in 7. stran:

V Tavčarjevem svetu med poljanskimi hribi

8. stran:

Slovenija po narodnosti

24., 25., 26. in 27. stran:

Naši novinarji so obiskali Senično, Križe, Pristavo, Bistrico, Ročevnico in Sebenje

30. stran:

Zadnji praznik Planice pred velikim dogodkom

GLAS

KRANJ, sreda, 31. 3. 1971

Cena 50 par

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik
Od 1. januarja 1958 kot poltednik
Od 1. januarja 1960 trirat edenško
Od 1. januarja 1964 kot poltednik
in sicer ob sredah in sobotah

Jutri se začne popis!

Jutri je prvi dan popisa, ki bo trajal deset dni. Zaradi lažjega in hitrejšega dela popisovalcev, naj bi občani pripravili listine in dokumente:

- osebne izkaznice ali rojstne liste
- pomožne liste (obrazec PSS — 1 a), ki so jih dobili vsi zaposleni v delovnih organizacijah
- vojaške popisnice (obrazec PSS — 1), ki so jih prejeli domači za tiste, ki služijo vojaški rok
- zapisnik o ugotovitvi vrednosti stanovanja (točkanje) in stanovanjsko pogodbo

Zakaj ti dokumenti? Popisovalec mora vpisati v popisnico za vsako osebo, ki je živel na dan, 31. marca ob 24. uri, spol, datum rojstva, kraj stalnega bivališča, datum priselitve, število živorjenih otrok, šolsko izobrazbo, delovno organizacijo, kjer dela itd.

V gospodinjski list pa bo popisovalec vpisal priimek in ime osebe, na katero se glasi gospodinjstvo, podatke o živini, imenu članov gospodinjstva ter članov, ki so začasno odstotni.

V stanovanjski list, ki bo izpolnjen za vsako naselje, na ali prazno stanovanje, kakor tudi za druge prostore, ki niso zgrajeni kot stanovanje, pa se ob popisu uporablja za stanovanje, pa bo popisovalec vnesel podatke o površini, številu prostorov, materialu, iz katerega je stavba, o ogrevanju, preskrbi z vodo, električni napeljavi ter opremjenostjo s sanitarijami.

Zaželeno je, da bi bil ob obisku popisovalca na domu vsaj en odrasli družinski član, ki bi imel pri roki vse potrebne podatke. Če ne gre drugače, lahko podatke za popisovalca občani puste pri najbližjem sosedu. Občinske popisne komisije naprošajo občane, da z razumevanjem sodelujejo v tej koristni in zahtevni akciji.

Začenja se javna razprava

Zbor narodov zvezne skupščine je v ponedeljek sprejel besedilo načrta ustavnih dopolnil in s tem odprl javno razpravo o spremembah ustave. Priprave na javno razpravo so po vsej državi že nekaj časa. Sem sodi tudi posvet, ki ga je prejšnji petek pripravil v Kranju izvršni odbor republike konference SZDL. Posvet je vodil Franc Kimovec-Žiga, ustavne spremembe pa je razlagal član skupne komisije vseh zborov zvezne skupščine za ustavna vprašanja Roman Albreht.

Tovariš Albreht je osvetil predvsem značaj ustavne reforme in vprašanja, ki so se pojavila med oblikovanjem posameznih dopolnil. Posebej se je zadržal na nekaterih rešitvah, glede katerih so pogledi in mnenja še neenotna, in na nekaterih stališčih do ustavne reforme.

Kakšen politični sporazum postavlja dosedanji predlogi dopolnil? Ali je besedilo dopolnil dovolj jasno in nedvoumno? Ali so ponujene rešitve dovolj radikalne? Ali so dovolj celovite? Ali odpirajo fronto proti etatizmu na ravni federacije ali proti etatizmu nasprotni? Kakšna naj bo vloga predvidenih kompenzacij? Kako vključiti v doseg samoupravljalca poleg tekočega tudi minulino delo? Kolikšna bodo pooblastila federacije? Kakšno bo njeno financiranje? Kako zagotoviti enotno tržišče? To so — poleg konkretnih rešitev v pogledu predstva republike — nekatera izmed osnovnih vprašanj, ki se pojavljajo in se bodo še pojavljala v javni razpravi.

Udeleženci posvetja so se po zaslugu izčrpne razlage tovariša Albrehta temeljito seznanili s temi vprašanjami in se tako pripravili za vodenje pogоворov o ustavnih spremembah, ki bodo v okviru javne razprave v delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih vse do 15. maja, ko bo razprava končana. — t. m.

X. SPOMLADANSKI SEJEM OD 10. DO 19. APRILA

KRANJ

Pri občinski konferenci socialistične zveze se je v ponedeljek sestala žirija za podeljevanje letošnjih priznanj OF. Obravnavala je predloge letošnjih odlikovancev. Jutri pa se bo pri občinski konferenci SZDL sestala komisija za obrambo vzgojo v organizacijah in društvih. Razpravljalji bodo o programih obrambnih priprav v družbenih organizacijah in društvih.

Včeraj se je pri občinskem sindikalnem svetu sestal odbor storitvenih dejavnosti in razpravljal o kolektivnih pogodbah in o ustanovitvi sindikalne organizacije za zaposlene v zasebnem sektorju. Jutri pa se bodo sestali predsedniki gorenjskih občinskih odborov sindikata delavcev družbenih dejavnosti. Obravnavali bodo priprave na Kongres republikega odbora družbenih dejavnosti.

A. Z.

RADOVLJICA

Pri občinski konferenci socialistične zveze se bo danes dvojnike sestal odbor za proslave in obravnaval program proslav in prireditev v počastitev 30. obletnice vstaje in OF. Jutri pa se bodo sestala žirija za podelitev občinskih priznanj OF. Razpravljalji bodo o predlogih za podelitev priznanj.

O praznovanju 30. obletnice vstaje in OF in o podelitev letošnjih priznanj OF bo jutri popoldne razpravljal tudi izvršni odbor občinske konference SZDL. Na dnevnem redu pa je tudi organizacija javne razprave o ustavnih spremembah.

Pri komiteju občinske konference zveze komunistov se je včeraj sestala komisija za splošni ljudski odpor. Obravnavali so informacijo o pripravah na splošni ljudski odpor v občini in nadaljnje naloge.

Včeraj se je sestalo tudi predsedstvo občinskega sindikalnega sveta. Med drugim so razpravljalji o programu izobraževanja sindikalnih delavcev.

A. Z.

TRŽIČ

V občini je v zadnjem času izredno živahna družbena in politična dejavnost. Novi val aktivnosti je sprožila že plodna pettka občinske konference zveze komunistov Tržič, ki ji je v naslednjih dneh sledil dvodnevni seminar za člane ZMS iz treh večjih delovnih organizacij, za ponedeljek je bila sklicana seja skupščine izobraževalne skupnosti, za včeraj pa občinske skupščine.

Ta politično močno obeležen teden bo zaključila prva seja občinske konference socialistične zveze v novem sestavu. Poleg ocene 4-letnega dela predvidela predloženi dnevi red tudi sprejem novih pravil in poslovnika konference ter volitve v nove organe te najmasovnejše družbenopolitične organizacije. Na svojem območju vključuje v 13 krajevnih organizacijah 6075 članov, kar je več kot polovico vsega prebivalstva občine oziroma nad 73 % volivcev. Izčrpno poročilo, ki obsegata tako delo izvršnega odbora konference kakor tudi komisij im krajevnih odborov, bo lahko dobra osnova za razpravo pa tudi za ugotovitev, kaj se je ob tem realiziralo, resnično tudi ustvarilo.

—ok

SKOFJA LOKA

Krajevna skupnost Škofja Loka bo v začetku aprila sklical zbor občanov. Pogovorili se bodo o obnovi puštalske brvi, ki vodi na škofjeloško kopališče, o ureditvi parkirnih prostorov na Novem svetu, o razširitvi Ceste talcev, o ureditvi razsvetljave na Koširjevi cesti in izdelavi načrta za most pri Okornu. Stari most na tem mestu bodo podrlji, ker je nevarnost, da ga Sora ob večjem naluju odnese in s tem ogrozi še ostale mostove na Sori proti Medvodam.

—lb

V četrtek, 1. aprila, popoldan bo v Škofji Luki skupna seja komiteja občinske konference ZK in IO občinske konference SZDL Škofja Loka. Razpravljalji bodo o ustavnih spremembah in pripravah na javno razpravo.

—lb

Program otroškega varstva

Danes popoldne se bosta sestala oba zabora radovljiške občinske skupščine. Obravnavala bosta program razvoja otroškega varstva v občini od 1971. do 1981. leta. Razen predvidenega sprejetja odloka o načinu upravljanja občinskega sklada skupnih rezerv sta predvidena tudi spre-

jema sklepov o kriterijih za financiranje potreb narodne obrambe v občini in o ustanovitvi krajevne skupnosti za Bohinjsko Belo, Kupljenik, Obrene in Slamnike. Na seji bo dana tudi informacija o vplivu stabilizacijskih ukrepov na položaj delovnih organizacij v občini. A. Z.

Preslabo seznanjeni s pravicami

V soboto zvečer je bil na Beli pri Preddvoru občni zbor krajevne organizacije zveze borcev NOB, ki šteje 43 članov. Tajnik je v svojem poročlu povedal, da je bila organizacija lani delavna, saj so njeni člani preuredili krajevne spomenike, spominska obeležja in grobove, razen tega so zbirali sredstva za novo osnovno šolo v Cerknem, ki bo obenem tudi spomenik NOB v tem partizanskem kraju. Trije člani belske organizacije ZB so dobili družbeno pomoč, eden pa posojilo za popravilo stanovanjske hiše.

Zaradi praznovanja 30. obletnice vstaje in ustanovitve OF so letošnje naloge organizacije ZB na Beli večje. Proslavljanje teh dveh pomembnih jubilejov bodo

zdržali s praznovanjem krajevne praznika in 140. obletnice rojstva rojaka Matije Valjavca. Proslavo bodo privabilo v sodelovanju z ostalimi krajevnimi družbenopolitičnimi organizacijami. Razen tega bodo bori skrbeli za krepitev obrambne sposobnosti prebivalstva ter za ostarele in skrbi potrebe člane. Le-te bodo ob krajevem prazniku obiskali in jih obdarili.

Na občnem zboru pa so se najdlje zadržali ob problemu, ki še vedno povzroča nezadovoljstvo med nekaterimi udeležencami NOB in se ne po-

javlja samo na Beli. Nekateri bori in sodelavci narodnoosvobodilnega gibanja namreč še vedno niso dobili družbenega priznanja, bodisi moralnega ali materialnega, pa tudi pravice na delovnem mestu so jim večkrat kratne. Ugotovili so, da je vzrok za to tudi v tem, ker bori svojih pravic ne poznajo dovolj ali pa jih niso začeli uveljavljati v pravem času. Zato je danes marsikateri borič nezadovoljen in razčaran, posebno, če vidi, da njegov bojni tovarš te pravice že ima.

J. Košnjevit

JUGOBANKA**LJUBLJANA,****Titova 32****LJUBLJANA,****Celovška 106****CELJE,****Titov trg 7**

Vabimo vas, da se poslužite bančnih storitev, ki vam jih nudi JUGOBANKA s svojimi poslovnimi enotami v Jugoslaviji in preko predstavnosti v tujini.

- zbiranje hranilne vloge občanov
- vodi devizne račune občanov
- opravlja vse storitve na podlagi varčevanja v Jugoslaviji in tujini
- daje kredite za stanovanjsko izgradnjo in potrošniške kredite

Jugoslovanom na začasnom delu v tujini JUGOBANKA omogoča, da svoje prihranke položijo tudi pri tujih bankah s katerimi imamo posebne aranžmane o dvojezičnih in trojezičnih knjižicah in to v ZR Nemčiji, v Avstriji in Švici.

Prihranke v markah, šilingih in frankih na teh knjižicah se lahko prav tako dviga v teh državah in v Jugoslaviji pri vseh filialah JUGOBANKE.

Banka v Celju posluje vsak delavnik, razen sobote, od 9. do 12. ure in od 13. do 17. ure.

J. V.

**V petek,
2. aprila,
ob 10. uri
dopoldne
bomo
odprli**

Na dan otvoritve bo degustacija kave Mercator, izdelkov Tobačne tovarne Ljubljana, brezalkoholnih pijač »Fructal« ter pijač Slovenija-vina.

novo blagovnico v Tržiču

Potrudili smo se, da bomo kupcem nove blagovnice lahko vedno ponudili kvaliteten izbor blaga za dom, za gospodinjstvo, za osebno uporabo, za šport in razvedrilo:

tekstilno blago, konfekcija, obutev, galanterijsko blago, igrake, vrvarski izdelki, proizvodi iz gume in umetnih snovi, železnina, kovinsko blago, kolesa, šivalni stroji, fotografiski in optični aparati, glasbila, radijski aparati, športne potrebskine, elektrotehnični material, ure in izdelki iz plemenitih kovin, parfumerija in kozmetični izdelki, pohištvo, pisarniški material, knjige, vse vrste živil in gospodinjske potrebskine, alkoholne in brezalkoholne pijače, tobačni izdelki, izdelki domače in umetne obrti, časopisi in druga periodika, tehnično blago itd.

V blagovnici bo tudi bife, kjer vam bodo vedno na voljo mrzla in topla jedila ter vse vrste alkoholnih in brezalkoholnih pijač.

Od 2. do včetega 10. aprila boste lahko kupovali različno blago po zelo ugodnih, znižanih in reklamnih cenah.

Možnost nakupa na potrošniški kredit brez porokov ter brezplačna dostava večjih količin kupljenega blaga na dom.

Za kupce smo pripravili tudi 67 bogatih nagrad. Javno žrebanje na podlagi izpolnjenega anketnega lista bo 20. aprila ob 16. uri pred blagovnico v Tržiču.

Pridite in prepričajte se o ugodnih cenah, kvaliteti blaga in solidni postrežbi!

Zborovanja na Planici se je udeležilo veliko šolske in delavske mladine. Prišli so borce in predstavniki oblasti, med katerimi tudi podpredsednika IS Slovenije dr. France Hočvar in Vinko Hafner, sin Staneta Žagarja Iztok Žagar ter mnogi takratni voditelji boja in odpora in predstavniki današnjega družbenega življenja. Republiški poslanec Martin Košir se je v svojem govoru spomnil takratnih žrtev in opozoril na današnje naloge za uresničenje izbojevanih načel. V kulturnem delu programa je sodelovala šolska mladina Stražišča in recitatorji iz Žabnice. — K. M.

Obletnica naše vstaje

V soboto, 27. marca, je poteklo 29 let, odkar je na Planici nad Crngrobom padel naš narodni heroj, organizator in vodja vstaje na Gorenjskem Stane Žagar skupno s 14 boricami. Po znanih dražgoških dogodkih je to bil hud udarec v

vodstvenih vrstah naraščajočega partizanstva.

Čeprav je ta dogodek povzela za svoj krajevni praznik takratna občina Žabnica z Bitnjam in Sv. Duhom, so letošnje spominske prireditve

zajele širše območje Gorenjske. To še zlasti, ker so vključevale ob tem tudi naše prve svečanosti v počastitev 30. obletnice vstaje. Po ožjih prireditvah, ki so se začele v Žabnici že 21. marca, so v soboto in nedeljo sledile zaključne proslave. Tako je bil v soboto, 27. marca, na Planici zbor mladine in prebivalstva, na Srednji Dobravi pri Kropi je bila osrednja komemoracija, v soboto zvečer je bila pri Sv. Dušu slovesna akademija, v nedeljo dopoldan pa so mladinske in partizanske patrulje odšle po potekh borcev NOB. — K. M.

Na akademiji je govoril Janez Tavčar. — Foto: F. Perdan

Slovesna akademija v dvorani kulturnega doma pri Sv. Dušu je bila izpolnjena z mogočno kantato Radovana Gobca pod naslovom »Hej, partizan«. Od stare jugoslovanske himne, prek Bileče, prek tolikih bojev, porazov in zmag, prek žalostink in zanosnih motivov ob zboru, recitacijah in godbi ponazorji ves boj do končne zmage. Pod vodstvom Eda Ošabnika so Kantato naštudirali pevski zbori iz Stražišča, Kokrice, Belo in Primskovega, vodja kranjske godbe na pihala Zdenko Motel pa je z velikim uspehom znal zajeti bistvo vokalne in instrumentalne harmonije. Doživetje je nepozabno. Vloženi trud za to delo bi bilo vredno prikazati še kje drugje. — K. M.

SPOZNALI SO NOVO OROŽJE — Pred kratkim so pripadniki teritorialnih enot (predvsem starešine) imeli večerne vaje. Ob tej priliki so streljali z novimi polavtomatskimi puškami s trombloni in drugim avtomatskim orožjem. Vaje z novimi vrstami orožja so bile zelo zamislive in uspešne. — (A. Ž.) — Foto: F. Perdan

Uspešen izid referendumu

Deset tisoč glasov za samoprispevek

Čeprav so v kamniški občini pričakovali, da se bodo občani ponovno izrekli za samoprispevek, pa je vendarle visok odstotek glasov za referendum presenetil. Od 14.502 vpisanih volivcev je glasovalo 12.464, od tega za samoprispevek 10.017, proti 2188, 259 glasovnic pa je bilo neveljavno.

V Tuhinju se je od 544 občanov, vpisanih v volilni imenik, referendumu udeležilo 543, od tega se je 517 občanov izreklo za samoprispevek.

V Črni se je referendumu udeležilo 551 (od 569) občanov, za samoprispevek pa so se izrekli 504 občani.

V Motniku je od 247 glasovalcev bilo 217 za samoprispevek. V Vranji peči se je

referendumu udeležilo 164 (od 184), za samoprispevek se je izreklo 152 občanov.

V Kamniku je glasovalo 4360 (od 5252) občanov, za samoprispevek pa je glasovalo 3199 volivcev.

Tretji samoprispevek bo do občani plačevali od 1. maja dalje. Denar bodo uporabili za potrebe in po programu krajevnih skupnosti.

Visok odstotek udeležbe na referendumu in glasov za samoprispevek sta obenem potrditev dosedanje občinske politike. Občani so se tako izrekli, da so za takšno urejanje skupnih potreb na področju krajevnih skupnosti.

J. Vidic

Obrambna vzgoja prebivalcev

Na podlagi programa obrabne vzgoje prebivalstva v kranjski občini (program so sprejeli koordinacijski odbor za vprašanja obrambe in ostali organi za narodno obrambo, potrdila pa ga je občinska skupščina) sta bili januarja in februarja letos v občini dve predavanji. Na prvem predavanju so predavatelji govorili o međunarodnem političnem položaju in o organizaciji splošnega ljudskega odpora, na drugem pa o družbeni samozaščiti.

Organizacijo predavanj v okviru sprejetega programa so v krajevni skupnosti prevzeli na novo ustavljeni odbori splošnega ljudskega odpora. Za izvedbo vseh pravilan v občini pa je bila po večini odgovorna delavska univerza Tomo Brejc v Kranju.

Ocene po obeh predavanjih v kranjski občini kažejo, da so delavska univerza, predavatelji in odbori splošnega ljudskega odpora v krajevnih skupnostih v večini primerov uspešno in kvalitetno izpolnili začrtani del izobraževalnega programa. Da je takšna ocena pravilna, prav gotovo potrjujejo tudi podatki o številu prebivalcev, ki so se udeležili predavanj. Na obe predavanji v vseh krajevnih skupnostih v občini je bilo vabljenih 18.900 prebivalcev, predavanj pa se je udeležilo 10.533 prebivalcev ali 56,3 odstotka povabiljenih. Ob tem velja poudariti, da je bila udeležba zelo dobra v krajevnih skupnostih na terenu pa tudi v krajevni skupnosti Vodovodni stolp v Kranju.

A. Ž.

Tovarna obutve Peko Tržič

objavlja licitacijo

za prodajo nepremičnin obrata Cvekarne v Retnjah št. 40, prispihni k vlož. št. 432, k. o. Križe

- zemljišče parc. št. 399/2, k. o.
- gradbeni objekti
- hidroelektrarna

Izklicna cena je 292.012 din.

Za pravico udeležbe na licitaciji je potrebno predhodno vplačati 5% varščino od izklicne cene na tekoči račun št. 5152-1-838 z gotovino pri blagajni podjetja ali z bariranim čekom. Licitacija bo 15. aprila v tovarni Peko Tržič ob 10. uri za družbeni sektor in ob 12. ura za zasebni sektor. Podrobnejše informacije dobite v tovarni obutve Peko Tržič.

Tovarna obutve

Peko Tržič

**objavlja prodajo
rabljenih čevljarskih strojev**

Objava velja do 30. junija 1971.

Ogled strojev je možen vsak dan od 6. do 14. ure, razen v sobotah, v tovarni obutve Peko Tržič.

Dostop na Krvavec rešen

Jutri ob 11. uri dopoldne se bodo na Krvavcu zbrali predstavniki podjetij, ki so pred dobrim mesecem razpravljali o rešitvi dostopa na Krvavec. Sestanka pa se bodo udeležili tudi predstavniki bank, turističnih delavci in drugi.

Izvedeli smo, da se je v sedanjih razmerah o rešitvi dostopa na Krvavec poleg ceste in žičnice izoblikovala še ena varianta. Ta je, da bi na Krvavcu zgradili letališče ali bolj točno ploščad za pristajanje helikopterjev. Strokovnjaki so ugotovili, da bi bila ta rešitev dostopa v primerjavi z gradnjo ceste ali žičnice najhitrejša, poceni in tudi najbolj učinkovita. Helikopterji bi namreč v glavnih sezoni lahko prepeljali z letališča na Brniku na Krvavec prav toliko ali pa še več turistov, kot jih zmore žičnica in le nekaj manj kot cesta. Tako bi v prvi fazi odpadla pri gradnji ceste izgradnja večjih parkirnih prostorov, pa tudi cesto, za katero menijo, da je prav tako potrebna, bi lahko gradili postopoma. Izračunali so tudi, da prevoz turistov s helikopterji v primerjavi s pridobljenim časom ne bi bil nič dražji od prevoza po cesti ali žičnici. Z Brnika bi namreč turisti prišli lahko na Krvavec v desetih minutah.

Z takšno rešitev pa so se močno zavzele tudi banke. Predstavniki le-teh namreč menijo, da bi s tem omogočili še hitrejši razvoj turizma na Gorenjskem in tudi v Sloveniji.

Ker bodo med jutrišnjim sestankom ob primerjavi podatkov in izračunov še enkrat pregledali prostor, kjer bi bila pristajalna ploščad in ker so se že sporazumeli, da bi bila takšna rešitev najbolj ekonomična (tako glede gradnje, celotne investicije in kasnejšega poslovanja) lahko zagotovo računamo, da bodo z gradnjo ustreznih naprav kmalu začeli. Da bodo dela normalno potekala in da Krvavec poleti ne bo »zaprt«, pa so strokovnjaki tudi umaknili prvotni sklep, da bo žičnica obratovala samo še aprila. Tako bo žičnica obratovala do začetka prihodnje zimske sezone oziroma do začetka prevoza turistov na Krvavec s helikopterji. (O jutrišnjem sestanku bomo pisali v sobotni številki).

ZMRZNJENA
ZELENJAVA
V VSEH VEČJIH
PRODAJALNAH
ŽIVILA
KRANJ

ZA POMLAD 71

robert
116 116

169 din

Trgovsko podjetje
DELIKATESA
Jesenice

razglaša prosto
delovno mesto:

1. PRODAJALCA-KE
v samopostežni
trgovini v Žirovnici

Pogoji: KV trgovski delavec, s 3-letno trgovsko šolo in izpitom, 2 leti prakse.

Prijave kandidatov z dokazili o strokovnosti spremamemo do 15. aprila 1971.

SGP GORENJEC
Radovljica

odproda po sklepu DS
**AVTOMOBILSKO
PRIKOLICO (5 ton)**
v nevozemnem stanju.

Možnost odkupa do 3.
aprila 1971.

MODEL

Pek

Kako so SLAKI osvojili Ameriko (19)

•Poldrugo uro kasneje prisopihamo na vrh, na rob kajnja, ki razpolavlja širno coloradsko planoto. 2500 metrov visoko smo, v pravcatem gorskem svetu, katerega središče predstavlja mestece Aspen. Spet sneži. Ledeni veter turobno zavija okrog vogalov in stresa idilične, v alpskem slogu grajene stavbe.

Aspen je eno najrazkošnejših zimsko-turističnih letovišč Amerike, kamor zahajajo milijonarji. Podobno je švicarskim vasicam, čepečim ob vazonju strmih alpskih vršacev. Hoteli, moteli in privatne počitniške hiše pomenijo višek razkošja, razkošja, ki presega domišljijo navadnih smrtnikov.

Niko, Pavle in jaz stanujemo v apartmaju Alp hotela. Česa podobnega doslej še nisem videl. Razpolagamo s štirimi spalnicami, dnevno sobo, barom, kuhinjo in tremi kopalnicami. Zaman smo skušali odkriti kakšno pomanjkljivost. Arhitekti so v prostore postavili ali vgradili stvari, o katerih se poprečnim zemljanom niti ne sanja, da obstajajo. Temu primerna je kajpada tudi cena penzionata: 100 (sto) dolarjev dnevno.«

HIPPYJI IN BERAČI

•Večerjamo v čudoviti (in nepopisno dragi) švicarski restavraciji. Lastnik, bivši smučarski as — ime sem pozabil — nas pospremi v salon kjer pri kamnu najprej izpraznimo steklenico šampanjca. Sledi gala obed v soju sveč. Večni pikantnih jedil nismo mogli določiti izvora, saj je šlo za specialitete, ki jih v 'navadnih' gostilnah ne strežejo.

Potem obiščemo znan aspenski nočni lokal. Pred vrat stoji zaspan policaj in zahteva potne liste. Naš vodič, mlad Indijanec, mu pojasni, da smo iz Jugoslavije, toda šele podkupnina v obliki desetdolarskega bankovca do končno omeči moža postave.

Bar je, kot vse v Aspenu, nekaj posebnega. Goste izmenoma zabavata odličen beat ansambel in mlada, izredno lepa mulatka, ki si elegantno slaci perilo. Na plesnišču se zvija kopica prepotenih teles, med stoli pa vijuga starikav, beraško oblečen črnec, iščoč odvrženi cigaretni ogrek. Če prištejem še pritlikavega domaćina, ki v kotu zamisljeno čisti ušesa, je slika popolna.

Posebnost mesteca so hippyji, stotine hippyjev. Kljub mrazu posedajo po pločnikih, kadijo marihuano in upajo, da jim bo okajeni petičnež v navalu usmiljenosti vrgel cent ali dva miloščine. Komur

'operacija prosjačenje' uspe, odide v bližnji kinematograf, kjer non-stop vrtijo stare filme. Zanimivo je, da v dvorani ni običajnih sedežev, temveč posebna ležišča, na katerih obiskovalci počejajo najrazličnejše reči, samo predstave ne gledajo.

8. oktober. Jutro je bilo kot v pravljici. Bele strmine, posejane s stotinami pisanih poslopij, so se vabljivo bleščale in izzivale smučarje. Vodič nam je povedal, da stalni del prebivalstva tvorijo Avstrijci in Švicarji. Oni so nekdaj malo znani kraj povzdignili v veliko zimsko-športno središče, oni so tudi imetniki nad 90 odstotkov gostinskih in drugih objektov v mestecu. Slovencev je med njimi le kakih sto, zato smo resno dvovali, da bo koncert uspel. Množica slik, pritrjenih na reklamne table in pročelja zgradb, ter poplava napisov, ki so ljudi vabilni, naj pridejo prisluhniti Slakom, nam nista pregnala skrbi. Sele zvečer, ko se je v prekrasno dvorano stalo več kakor 700 poslušalcev, smo si oddahnili. Dasi so redarji vmes našteli komaj 8 rojakov, ni bilo navdušenje občinstva nič manjše kot na nastopih drugod. Razigrana množica je ob koncu stope skandirala in zahtevala ponovitev. Podoben sprejem smo doživeli ponoči, v baru; kratkokrilka dekleta nam preprosto niso pustila igrati. Prekinila so ples in nas drugega za drugim odvlekla k svojim mizam. No, pozneje, ko naj bi se začelo bolj natančno spoznavanje, je vabljiva družčina enostavno izginila.«

NA »STREHI« KONTINENTA

•9. oktober. Mondeni Aspen zapustimo že navsezgodaj. Če hočemo doseči Pueblo, ki leži onkraj skalnatih Rocky Mountains, moramo premagati 4000 metrov visoko gorsko oviro. Vožnja je veličastna in grozljiva obenem. Cijazenje skozi divji snežni metež, po vijugasti zelenelni cesti, speljani nad prepadi, šoferju dobesedno cefra živce. Končno le dosegemo 'točko nič', kjer se svet zravnava in potlej polagoma prevesi navzdol. Na strehi Amerike smo. Nedaleč stran namreč izvirajo štiri reke, od katerih ena teče poti Zahodu, ena proti vzhodu, ena proti jugu, ena proti severu.

Potovanje, pravzaprav drsanje navzdol, je minilo brez zapletov. Premraženi, izčrpani, a živi in zdravi prizbrzimo v dolino, v sončni raj, v ozračje, polno toplove ter poltnega vzdušja.«

(Nadaljevanje prihodnjo sredo)

Glavni vir dohodka predstavlja kmetom v Javorjah in okolici reja živine. Vsako sredo prižnejo živino na semenj. — Foto: F. Perdan

V Tavčarjevem svetu med poljanskimi hribi

Obiskali smo vasi pod Blegošem ter Starim in Mladim vrhom: Volča, Dolencice, Javorje, Četeno ravan in Malenski vrh. Javorci pripravljajo kmečko ohcet. Na Malenskem vrhu se ljudje izseljujejo v dolino.

Preteklo sredo sva s fotoreporterjem obiskala vasi pod Blegošem ter Starim in Mladim vrhom. To so kraji, ki jih je pisatelj Tavčar neštetokrat opisal v svojih delih. V Dolencicah, vasi ob cesti proti Javorjam, je bil rojen slikar Anton Ažbe, nekoliko dalj od tu pa v zadnjem času ustvarja kipar Peter Jovanovič. V Poljanah sva zavila na desno, na cesto za Javorje. Kmalu ob cesti je že prva vas — Volča. Čeprav je leta 1875 vas pogorela, je še ohranjenih nekaj zanimivosti. Na hribčku nad vasio stoji stara cerkvica, ob cesti pa Dolenceva domačija, ki je ena najstarejših v tej okolici. Po pripovedovanju naj bi bila še iz časov loškega gospodstva. Tu so pobirali desetine, v obokani kleti pa so bili zapori.

POT V SLIKOVITE JAVORJE

Kmalu za Volčo se začne cesta strmo vijugati v hrib. Po nekaj ovinkih sva že v pr-

vi vasi — Dolencicah. Strelijaj od ceste stoji trdna domačija, kjer je bil v prešnjem stoletju rojen slikar Anton Ažbe. Hiša je približno iz 15.

stoletja. Lastniki hiše, Ažbe tovi sorodniki, zdaj gradijo novo hišo, ker v staro prodira vlaga. Sicer pa v hiši ni nič takega, kar bi še lahko spominjalo na velikega umetnika. Le na steni je še njegova fotografija. Domači pravijo, da je bilo pred leti še nekaj obiskovalcev, v zadnjem času pa jih ni.

STAJERSKE SPECIALITETE V JAVORSKI GOSTILNI

Ko sva v Javorjah stopila iz spačka, naju je kar pošteno zeblo. Mrzle sape so pihale iz smeri Blegoša in sosednjih hribov, ki jih je ponoči pobili sneg. Da bi se vsaj malo pogrela, sva zavila v najbljžjo hišo, v gostilno pri Marjanci. In kar prav sva storila. Zgovorna lastnica gostilne Tončka Benedičič nama je vedela veliko povedati. Po njeni govorici sem sklepal, da ni domačinka. Zaupala je, da je iz Prekmurja, a je zdaj v Javorjah že kar deset let. Pravi, da se v tem kraju kar dobro počuti. Nekaj časa je bila v gostilni le v službi. Pred nekaj leti je hišo kupila in jo začela preurejati. Pravila je sobe za prenočišča, preuredila gostinske prostore,

prav zdaj pa gradijo javno stranišče, ki je zaradi bližine avtobusne postaje prepotrebno. »Zdaj imamo pet postelj, lahko pa bi jih pripravili tudi dvajset. A verjemite, za zdaj se ne spleča. Letos me ni še nihče vprašal za prenočišče. Prejšnja leta je bilo precej bolje. Letos gredo vsi gostje na Stari vrh z žičnico iz Selške doline. Zdaj se v gostilni ustavljo le domačini, pa še ti le kadar gredo od maše. Vprašujete, kako je s hrano? Pripravljene imam domače specialitete: domačo salamo, domač kruh, od štajerskih pa gibanice.« Tončka obdeluje tudi nekaj zemlje in redi prasiče, da lahko pripravi za goste razne poslastice. Verjeme, da boste v Javorjah dobro postreženi.

JAVORJE POSTAJAJO DELAVSKA VAS

Kaj bi lahko zapisal o Javorju? Mogoče to, da je vas vse bolj delavska. Pred kakimi desetimi leti je bilo drugače. Vas se je že močno spraznila. Ljudje so odhajali na delo v dolino in v dolini tudi ostali. V zadnjih letih spet ostajajo doma in se na delo vozijo z avtobusom. Z dolino imajo kar ugodne avtobusne zveze. To velja zlasti za zveze s Skofijo Loko, z zvezami proti gornjemu delu Poljanske doline pa niso preveč zadovoljni. Tudi zvečer bi radi, da bi vozil vsaj še en avtobus. Zvečer po šesti uri je namreč z avtobusom nemogoče priti v Javorje.

Vaščani so tesno povezani med seboj. Prav zdaj gradijo nov vodovod, ker je bil stari že močno dotraj. Izkop so opravili s prostovoljnimi delom, material pa kupili s samoprispevkom. Tudi za asfaltiranje ceste so se pogovarjali, da bi zbrali samoprispevki. Zdaj so težave z vzdrževanjem ceste. Potrebovali bi dva cestarja, pa je še za enega komaj dovolj denarja.

V Javorjah in okolici se mnogo govori o kmečkem turizmu. Nekateri kmetje so se že odločili za to. Pravijo pa, da imajo precejsje možnosti tisti, ki gradijo nove hiše. Težava je v tem, da so kmetje že vedno preveč zapreženi v kmečko delo. S prenočišči in zajtrkom ter večerjo bi še šlo, teže je s kosili. Res je, da kmetje vse manj obdelujejo njive in se preusmerjajo v pridelovanje ribeza in živinoreje. Dela pa je kljub temu na kmetij še vedno dovolj. Zato bomo o tem, ali je kmečki turizem uspel, lahko govorili šele čez nekaj let.

MLADINA JE DELAVNA

Javorje je ena redkih vasi, kjer nisem slišal pritožb na račun mladine. Učitelj na osnovni šoli v Javorjah in predsednik KUD »Anton Ažbe« Matevž Markelj mi je povedal, da mladina rada sodeluje v raznih društvi. »Dramška sekcijska je letos že upri-

zorila eno delo. Navadno imamo še preveč kandidatov za vloge in jih je kar težko oddoloviti. Če bi imeli večji oder in bolj primerno dvorano, bi bilo drugače. Lahko bi naštudirali dela z večjim številom oseb. Ljudje najraje gledajo veseloigre, zato se tudi ravnamo po teh željah. Zdaj bomo gostovali še po okoliških krajih. Pred leti smo imeli tudi pevski zbor, ki pa ga ni več. Pač pa mladinci in pionirji lahko sodelujejo v streški sekciiji. Svojo podružnico ima v Javorjah SD Tabor iz Gorenje vasi. Tudi navdušenje za namizni tenis je. Mladi so sami naredili mizo in zdaj pridno trenirajo. Torej se čez javorsko mladino ne moremo pritoževati.

Učitelj v Javorjah in predsednik KUD »Anton Ažbe« Matevž Markelj.

JUNIJA BO KMECKA OH CET

TD Javorje je bilo ustanovljeno šele pred približno letom dni. Ustanovili so ga predvsem zaradi kmečkega turizma. No, in že po letu dni imajo Javorci lepe načrte. Občinska turistična zveza jim je v začetku leta predlagala, naj prikažejo dela z lesom na posebni prireditvi. To jih ni preveč ogrelo. Bolj so se navdušili za drug predlog — izvedbo kmečke ohceti. Tako bodo predvidoma v nedeljo, 13. junija, pripravili pravo kmečko ohcet. Ne tako kot v Ljubljani. Za to pravijo Javorci, da je bolj cirkus, kot ohcet. Letos bo vsa prireditve v enem dnevu. Če bo uspela, jo bodo prihodnje leto raztegnili vsaj na dva dni.

Na prireditvi bodo pokazali tudi nekaj starih plesov in »hecov«, brez katerih včasih ni šlo. Težave so tudi s prostorom in starim pohištvtom, a upajo, da jih bodo s skupnimi močmi uspeli prebroditi. Njihova želja je, da bi prireditve privabila v Javorje čimveč gledalcev.

NA MALENSKEM VRHU MANJKA DEKLET

Poslovila sva se od Javorij in s spačkom odrbrzela nazaj v dolino do Volče. Še enkrat sva se zapodila v hrib, tokrat proti Malenskemu vrhu. Avto je komaj zmagoval globoko blato na cesti za Malenski vrh. Gozd se je kmalu razredčil in pred nama se je prikazala na hribčku znana cerkevica na Gori, precej niže pa šola na Malenskem vrhu. Na levi se je kot na dlani dvigal vrh Blešča z belim klobukom in ožarjen s spomladanskim popoldanskim soncem. Res nepozaben razgled.

V tej vasi je življenje polnoma drugačno, kot v le dobro uro hoda oddaljenih Javorah. Avtobusnih zvez nimajo. Najblizujo trgovino imajo v Poljanah in vsa živila morajo prinesi na hrbitu. Pred leti še pošte niso dobivali redno. Kadar je šel kdo v dolino, jo je prinesel. Zdaj je toliko bolje, da pride pismoša v vas trikrat tedensko.

V vasi skoraj ni več mladih, kmetije so ostale brez ljudi. Pa fantje bi še ostali, le dekleta nočejo na kmete. V vasi jih skoraj ni, iz doline pa tudi nočejo v hrib. In to na trdne in urejene kmetije. Pravno, da bodo pač morali fantje »ta mlade« uvoziti.

Tudi šola na Malenskem vrhu verjetno kmalu ne bo več, čeprav je stavba lepo opremljena, ker je bila zgrajena še pred dobrimi desetimi leti. Učiteljica Marija Strupijeva je na šoli že 15 let. »Ob majem prihodu je obiskovalo šolo 56 učencev, letos 12, prihodnje leto jih bo pa le še 8. Zato je malo verjetno, da bo prihodnje leto na tej šoli še pouk, ampak jih bodo vozili v Gorenje vas. V vasi ne moremo imeti nobene prireditve, ker ni več toliko otrok, da bi pripravili igrico. Včasih so hodili ljudje v šolo gledat televizijo, zdaj še tega ni več. Nekateri imajo že svoje sprejemnike. Zato je življenje tu bolj pusto. Najhuje je, kadar zmanjka elektrike. Tako smo odrezani od sveta. Letos smo bili ravno za novoletno kar pet dni. Ko bi imeli vsaj telefon, če kdo zboli. Bolezni pozimi je namreč v teh krajih huda stvar. Zdravnik mora priti, toda kako. Ker ne more z avtomobilom, se navadno nič rad ne poda v te hribe.«

Tako je torej življenje v teh hribih. Marsikaj so nama povedali prijazni ljudje. Vsačega po malem: vesele in žalostne stvari. Zaželeta sva, da bi med najinim prihodnjim obiskom v poljanskih hribih zvedela le kaj prijetnega.

Besedilo: J. Govekar
Slike: F. Perdan

KAJ JE PISAL

Gorenjec

PRED SEDEMDESETIMI LETI

Sveda pa »Gorenjec« ni tiskal samo hudo polemičnih političnih in gospodarskih člankov, tudi o prosveti in kulturi se v nobeni številki ni preveč razpisal. Bolj se je oziral v zgodovino pa tudi v sodobna dogajanja v svetu.

Nikoli pa ni zmanjkal snovi Novičarju, ki je v svoji rubriki drobil domače in tuje novice, dostikrat prav nenašvadne, danes bi jim rekli kar »senzacionalne«. Vsaj za tiste preproste čase so res bile nenašvadne.

Preberimo dve ali tri take novice:

Zena v moški obleki. V Londonu je bil — kakor se piše — sprejet v ondotno ubožno hišo mož, ki se je malo ponosrečil. Zdravniki pa so spoznali, da imajo pred seboj ženo, opravljeno kot moškega. Bila je namreč 66 let stara Katarina Coomba, ki živi že 40 let kot moški. V mladih letih je bila učiteljica jezikov, izgubila pa je svoj kruh in vsled tega sklenila, da se preživi v moški obleki. Najprej je bila kuhar, pozneje se je pečala tudi z drugimi rečmi. Nazadnje se je oženila z neko sobarico. Živeli sta srečno 14 let skupno.

Druga taka vest za radovendne — nekatere sočustvjujoče, druge privoščljive — bralce pa je bila ta-le:

Napad na nemškega cesarja. Ko je cesar Viljem dne 6. t. m. (t. j. 6. marca 1901) prišel iz mestne vinarne v Brezenju, nek človek storil nanj atentat. Vrgel je na cesarja kos železa, ki mu je priletel naravnost v obraz in ga zadel pod desnim očesom. Nek postrešek je pobil napadalca na tla, redarji pa so ga potem odpeljali na policijo. Ondi je napadalec izpovedal, da je delavec, noče pa povedati, iz katerega vzroka je napadel cesarja. Cesar je močno ranjen, ker mu je meso prebito do kosti, vendar se ni bati ničesar.

Da je bilo vreme v marcu tudi pred sedemdesetimi leti tako muhasto kot v letosnjem marcu, zvemo iz novice:

Rujavorumenkast sneg. Iz Radovljice nam piše dne 11. t. m. (t. j. 11. marca 1901): Tu okrog je zapadel nov za ped debel sneg. Od tistega dne pa je neprenehoma deževalo in tudi snežilo vmes. Vsled tega so pota postala zelo grda. Danes zjutraj pa smo zagledali zunaj nekaj izvanrednega. Ponoči je zapadel za palec debel sneg in ta sneg ni bel kot ponavadi, temveč je

rujavorumenkast; na nekaterih mestih, kjer ga je bolj na debelo pa je celo rujavorudečkast. Ljudje, ki se vozijo po železnici tod mimo, pripovedujejo, da je gori okrog Dovjega novozapadli sneg še temnejše barve, v Trbižu pa je neki tako rujav, kakor bi bil polit s kavo. — Ravnake vesti prihajajo s Koroške in iz Gornjega Štajera. V Italiji je padal takojimenovani »krav dež«, ki je prinašal s seboj tudi mnogo peska. Sodi se, da so se priopidle negle iz vroče puščave Sahare.

Kazni, ki so jih prisojala sodišča pred sedemdesetimi leti, niso bile tako milе kot so dandanašnje. Pravica je imela takrat res zavezane oči in se ni ozirala na nobene olajševalne okoliščine. Kako ostoje je udarila, zvemo iz vesti s kranjskega sodišča:

22 letni tesar Valentín Kopitar in njegov 18 letni dñinar Jože Kopitar oba iz Mengša, obtožena hudodelstva ropa, sta dobila vsak po deset let težke ječe, poostrene z enim posetom mesečno in trdim ležiščem v temni celici 21. januarja vsakega kazenskega leta.

Pa še to-le mikavno vest iz onih let preberimo v »Gorenjcu«:

Sto zibelk je naročila laška kraljica Jelena (hčerka takratnega črnogorskoga kralja Nikolaja Petrovića, ki je živel 1860—1916; op. C. Z.), ki pričakuje veselega dogodka. Zibelke s krasno opravo hoč menda darovati sto laškim materam, ki bodo povile otroka isti dan kot ona.

Priložnost je, da glede na oglas, ki v marčnih številkah »Gorenjca« opozarja na zalogo »Belske kisle vode« (Veklacher Sauerbrunnen) pri kranjskem trgovcu Albinu Rantu (1 zabol 50 steklenic 8 kron 50 vinarjev), opozorimo na ta Gorenjemec najbližji izvir slatine. Sicer imamo tudi v naših krajih nekaj potokov, katerih voda ima kiselkast okus — npr. Kislica pri Kamni gorici — a belska slatina je le najbolj znana. Voda izvira nad vasjo Bela na Koroškem, tik pod Jezerskim vrhom. Tudi zdravilno kopališče imajo v Beli (833 metrov) — vendar pa to niso kake toplice, kot napak menijo nekateri od naših turistov, ki potujejo tod mimo na Koroško. Sicer pa bo pravče bomo o tej Beli kdaj še kaj rekli — saj tolikokrat potujemo skozenjo, a je skoro ne poznamo.

C. Z.

Slovenija po narodnosti

Vprašanje o narodnosti je na programu popisov na našem ozemlju še v povoju času. Sicer imajo tudi popisi od leta 1880 dalje podatke o jezikovni pripadnosti, vendar se narodnost pokaže kot posebno vprašanje še v popisih Jugoslavije. Predvojni popisi so narodnost obravnavali tako, da so iskali jugoslovansko narodnost. Šele s popisom leta 1948 je bilo to vprašanje pravilno postavljeno kot osebno priznanje k določeni narodnosti.

Prve podatke o narodnosti imamo pa že iz leta 1846, ko je bil za Avstrijo izdelan tak preglej. Tedaj je bilo na strnjenu slovenskem etničnem ozemlju našteti 1,126.303 Slovencev. Za poznejši čas so bili podatki posebej preračunani na današnji obseg SR Slovenije in se vodijo od leta 1880 dalje. V avstrijskih časih se slovensko prebivalstvo ni večalo kaj hitro; vzroka sta bila dva: veliko izseljevanje in pa vpliv raznarodovalne politike, zaradi česar se je bolj večalo število nemškega in madžarskega prebivalstva, kot je bilo to mogoče z naravnim prirastom, kar velja posebno za zadnje obdobje pred prvo svetovno vojno.

Po prvi svetovni vojni je prišlo do delnega izseljevanja nemškega in madžarskega prebivalstva s tem, da so odšli upravni in podobni delavci drugih narodnosti s slovenskega ozemlja. Zato se je že tedaj zmanjšalo število neslovenskega prebivalstva, nekaj pa tudi po drugi vojni oziroma med njo (na primer izselitev Kočevarjev, po vojni izseljevanje italijanskega prebivalstva s koprskega ozemlja).

Povojni popisi so pokazali, da je Slovenija narodnostno zelo enotna, kajti delež slovenskega prebivalstva znaša okrog 96 %. Hrvatov je po zadnjem popisu leta 1961 31.429 ali nekaj manj kot 2 % prebivalstva Slovenije, Srbov 0,86 %, Madžarov 10.498 ali 0,66 %, Italijanov 3072 ali 0,19 %.

Zaradi priseljevanja delovne sile računamo, da se je število prebivalcev, ki so prišli iz drugih republik, sedaj močno povečalo. Popis, ki bo konec marca, najda natančne podatke. Ker vsebujejo popisni obrazci tudi podatke o priseljevanju, bo to mogoče. Ovira je pri tem le metodologija popisa, ker se obdelava nanaša na stalno prebivalstvo. Med delavci pa je precej sezonskih, ki se vračajo vsako sezono na delo v Slovenijo. Takih sezonskih delavcev, ki ne spadajo med stalno prebivalstvo republike, pa popis ne bo pokazal, če ne bo posebne obdelave v ta namen.

Največ razprav ob popisu prebivalstva je vzbudilo vprašanje o narodnosti. Naši popisi so uveljavili načelo subjektivnega izražanja pripadnosti k nekemu narodu. Da pa je prišlo kljub temu do nejasnosti, je vzrok možnost navajanja pokrajinske pripadnosti in pa uvrščanje v kategorije Jugoslovanov neopredeljenih. Pri zadnjem popisu leta 1961 je bila v obdelavi ta skupina pokazana kot posebna kategorija. Jugoslovanske narodnosti nimamo, ker živi v naši državi več narodov. Ob priliki zadnjega popisa pa je bila skupina »Jugoslovani-neopredeljeni« za osebe, ki se narodnostno niso opredelile za eno od jugoslovenskih narodnosti, kakor otroci iz mešanih zakonov, ljudje narodnostno mešanih krajev, ljudje, ki so navajali pokrajinsko pripadnost.

Prve podatke o narodnosti na našem ozemlju imamo še iz dobe pred pravimi popisi prebivalstva. Na slovenskem ozemlju je opravljala Avstrija popise po starem načinu od leta 1754 dalje in šele z letom 1857 prešla na sodobno štetje prebivalstva. Pri predzadnjem popisu po starem, to je bilo leta 1846, je bil sestavljen pregled tudi po narodnosti.

Dežela	Slovensko prebivalstvo	Odstotek med vsem deželnim prebivalstvom
Kranjska	410.722	88,1
Štajerska	362.742	36,2
Koroška	95.544	30,0
Goriška	128.462	67,0
Istra	31.955	14,0
Trst	25.300	31,5

To da skupaj 1.054.765 Slovencev; ti podatki so brez Prekmurja in Beneške Slovenije. Tam je živilo 71.538 Slovencev, tako da moremo za leto 1846 našteti na strnjenu slovenskem narodnostnem ozemlju 1.126.303 Slovencev.

Pravi popisi so imeli vprašanje o jezikovni pripadnosti šele od leta 1880 dalje. Ni bilo vprašanja o narodnosti, ampak o občevalnem jeziku. Zato si moramo pomagati s tem, da izenačimo jezikovno in narodnostno pripadnost. To vprašanje o občevalnem jeziku je takrat povzročilo mnogo razprav in so mu očitali, da zmanjšujejo število pripadnikov manjših jezikovnih skupin, med katerimi so bili tudi Slovenci. Občevalni jezik pomeni jezik v javnosti in tedaj je tam prevladovala nemščina zaradi nemškega uradovanja uprave itd. Vendar pa moremo reči, da so bili stari avstrijski popisi v primerjavi s povojnimi popisi v Avstriji in Italiji mnogo bolj objektivno izvedeni tudi glede jezikovne pripadnosti in da so vsaj približno pravilno pokazali razširjenost slovenskega jezika. Seveda niso bili brez nepravilnosti, ki se lahko ugotovijo pri primerjavi za posamezne kraje med popisi, vendar boljših podatkov za tedanj čas nimamo. Od tedaj dalje se omejimo na ozemlje, ki ga obsega SR Slovenija. Za čas Avstrije omenjamamo tudi upravno razdelitev na dežele.

Avstrijski popisi v letih 1880, 1890, 1900 in 1910 so prinesli te podatke po občevalnem jeziku. Nanašajo se na stalno prebivalstvo, čeprav so sicer avstrijski popisi obravnavali kategorijo prisotnega prebivalstva:

Občevalni jezik na slovenskem ozemlju po rezultatih avstrijskih popisov

Občevalni jezik	1880	1890	1900	1910
skupaj stalno prebivalstvo	1.171.282	1.222.580	1.252.681	1.304.170
slovenski	1.041.460	1.086.737	1.114.568	1.142.858
nemški	81.323	87.638	87.999	105.752
italijanski	29.797	27.497	28.020	30.781
madžarski	12.867	14.583	18.080	20.791
drugi	6.035	6.125	4.014	3.988

Najhitreje se je povečalo število Nemcev, zlasti na Štajerskem, in število pripadnikov z madžarskim občevalnim jezikom, ki so bili skoraj izključno v Prekmurju. Uprava, ki je vodila opise, je bila na istem ozemlju nemška oziroma madžarska.

Med drugimi jeziki so za srbski oziroma hrvaški jezik, ki ga navajajo avstrijski viri kot srbohrvatski jezik, podatki za 531 pripadnikov (208 Kranjska, 30 Štajerska, 293 Primorska); vendar pri tem ni upoštevano ozemlje zunaj tedanje avstrijske polovice Avstro-Ogrske, nameč Prekmurje ter deli okrajev Čakovec in Karlovac.

Po podatkih za leto 1910 je bilo na Kranjskem z nemškim občevalnim jezikom našteti 6742 ljudi v Ljubljani ter 13.608 v kočevskem okraju, nadalje 2977 v novomeškem okraju, kjer so živelji Kočevarji v občinah Poljane (441), Črmošnjice (1662) in Smuka (678), dalje v okraju Črnomelj (765). V ostalem delu Kranjske je bilo 502 oseb z nemškim jezikom registriranih v ob-

čini Jesenice in 239 v občini Tržič. Zanimivo pa je, da tedanja avstrijska uprava ni registrirala niti enega Nemca v občinah Leskovica in Sorica v škofjeloškem sodnem okraju, kjer so vasi Davča, Sorica in druge, v katerih so Nemci med zadnjo okupacijo iskali nemško prebivalstvo in izdali o tem posebno publikacijo. Sicer pa se je nemško prebivalstvo na Kranjskem manjšalo od popisa do popisa in leta 1910 ga je bilo še 27.109; na Primorskem je ostalo število enako (leta 1910: 837) in je bilo nekaj nemškega prebivalstva v mestih, na Koroškem je bilo 3070 oseb z nemškim občevalnim jezikom v meški dolini, v Prekmurju pa se je število nemškega prebivalstva ves čas manjšalo, leta 1910 ga je bilo še 2080. Največ nemškega prebivalstva je bilo na Štajerskem in tam se je število večalo po izkazu popisov mnogo bolj, kot je to mogoče z naravnim prirastkom: od popisa 1900 do 1910 se je povečalo od 54.134 na 72.654 ljudi. To prebivalstvo je živilo v glavnem po mestih, saj je samo v Mariboru, Celju in Ptaju v mestih bilo 40 tisoč oseb, ki so navedle nemški jezik kot občevalni jezik.

Italijansko prebivalstvo je živilo izključno v sodnih okrajih Koper in Piran, (kajti od 30.781 oseb z italijanskim jezikom jih je bilo 29.252 v teh dveh okrajih). Madžarsko prebivalstvo je bilo samo v Prekmurju.

Jugoslovanska popisa 1921 in 1931 nista dala zadovoljivih podatkov o narodnosti, kajti tedaj so zahtevali pripadnost k jugoslovanski narodnosti in posebej k posameznim nejugoslovanskim narodnostim.

Sele popis 1961. leta je prinesel za Slovenijo prve podatke o narodnosti za vse današnje slovensko ozemlje, kajti popisa leta 1948 in 1953 se nista nanašala na vse slovensko ozemlje; na Koprskem je bila registracija posebej.

Madžari tvorijo po podatkih iz leta 1961 0,66 % prebivalstva Slovenije, Italijani 0,19 %. Sicer žive pripadniki vseh narodnosti raztreseni po vsem ozemlju republike, kajti zaposlovanje povzroča močno fluktuacijo in pomešanost prebivalstva, vendar žive Madžari v glavnem v dveh občinah: Lendava 8120 in Murska Sobota 1779, Italijani pa v teh občinah: Piran 1208, Koper 872 in Izola 467.

Kot je videti iz popisnih podatkov, zelo narašča število pripadnikov jugoslovanskih narodnosti, najbolj Hrvatov, katerih je bilo leta 1961, 1,97 % prebivalstva Slovenije.

Prav tako, kot se naseljujejo za delom pripadniki drugih jugoslovanskih narodnosti v Sloveniji, se Slovenci selijo v druge republike, kjer jih je tudi precej. V sosedni Hrvatski je živilo večje število Slovencev že pred ustanovitvijo Jugoslavije, kar povedo podatki iz avstrijskih popisov. Tudi sedaj je tam največje število slovenskega prebivalstva med vsemi republikami, saj je to naša sosedna republika.

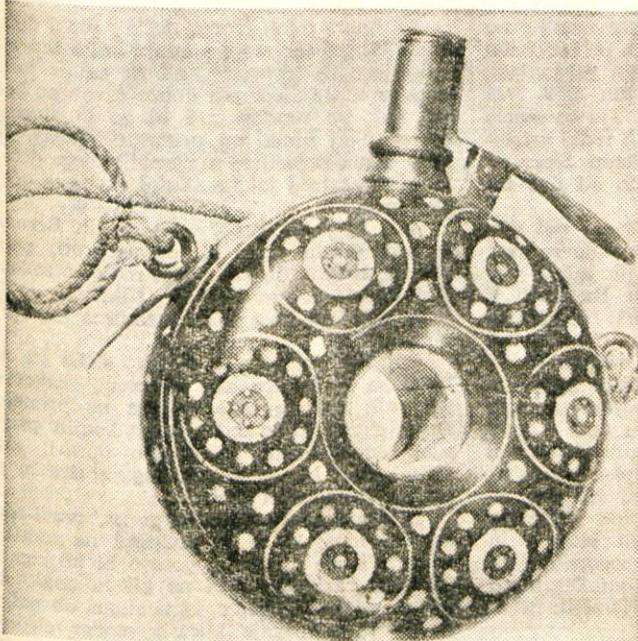
Slovenci v republikah SFRJ

Republika	1948	1953	1961
Skupaj SFRJ	1.441.377	1.517.541	1.589.192
Slovenija	1.376.938	1.446.665	1.522.227
Hrvaška	37.890	42.234	39.103
Srbija	20.998	20.717	19.957
Bosna in Herc.	4.338	6.300	5.939
Makedonija	729	983	1.147
Črna gora	484	642	819

V drugih republikah število Slovencev ne narašča tako močno, kakor je to obrnjen primer za Slovenijo, kjer je na primer močno večanje števila Hrvatov.

Ce podatke med seboj primerjamo, ugotovimo, koliko Slovencev živi v drugih republikah in koliko pripadnikov vseh drugih narodnosti v Sloveniji:

Leto	Slovenci po drugih republikah SFRJ	Druge narodnosti v SR Sloveniji
1948	64.439	62.862
1953	70.876	57.762
1961	66.965	69.296

Mala smodnišnica za posipalni smodnik iz 16. stoletja

Orožje in bojna oprema Slovencev

od naselitve do konca 17. stoletja

V četrtek je bila v razstavišču Arkade v Ljubljani (Trg revolucije 18) otvoritev razstave »Orožje in bojna oprema od naselitve Slovencev do konca 17. stoletja«. Razstava je organiziral Narodni muzej, ki letos slavi 50-letnico ustanovitve. Zbirka orožja in opreme je plod uspešnega strokovnega prizadevanja kustosa Ferdinanda Tancika, ki je pripravil tudi prvi slovenski katalog o orožju. Razstava obsega 226 posebej za to razstavo restavriranih originalnih primerkov orožja od puščičnih in suličastih osti, mečev in bodal, bojnih cepcev, helebard, pušk in pištola z raznimi dodatki kot so rogovi za smodnik, napenjači za puške, prnsi oklepni ipd.

Razstava dopoljujejo fotopovečave risb vojšakov, ki ponazarjajo nošo vojšakov, kakršna je bila v zgodnjem srednjem veku, kako se je v naslednjih stoletjih spreminala, se podrejala modi in seveda upoštevala tudi potrebe vojščaka in orožja.

Razstava ima dvojni namen: splošnozgodovinski oris opreme in oborožitve bojevnikov ter razlago v zvrsteh orožja, ki so bile v navadi na ozemlju današnje Slovenije.

Razstava bo odprta dva meseca, in to vsak dan od 10. do 19. ure, za odrasle je vstopnina 2, za otroke pa 1 dinar. J. V.

Uspel literarni večer v Žireh

Klub študentov Poljanske doline je pretekli petek pripravil v Žireh literarni večer. Srečanja so se udeležili znani slovenski pesniki in pisatelji: Vladimir Kavčič, Ivo Minatti, Herman Vogel in Jože Smrk. Literarni večer, ki bi moral biti že prejšnjo soboto, je izredno uspel. Prireditev je privabila v dvorano veliko števil-

lo gledalcev. Najprej so književniki prebrali nekaj odlomkom iz svojih del, nato pa se je razvил sproščen pogovor. Po prireditvi so književniki radi ustregli lovcom avtogramov in se podpisali v knjige. Hkrati so obljudili, da se bodo med prijazne Žirovce še radi vrnili.

-Jg

KULTURNE VESTI

• Jože Peternelj - Mausar in Konrad Peternelj, slikarja iz Žirov razstavljalata v Trebnjem. Razstava, ki so jo odprli v soboto, 3. aprila, popoldan v avlah osnovne šole v Trebnjem je pripravil Tabor slovenskih likovnih samorastnikov v Trebnjem. Po otvoritvi bo koncert.

• Koncertna poslovalnica v Kranju prireja v sredo, 31. marca, ob 19.30 v veliki renesančni dvorani v Mestni hiši koncert Schubertove in Krekove pesmi bo pel tenorist Mitja Gregorač. Nastopajo še klavirski duo Alenka in Igor Dekleva ter sopranistka Gorenc Marija.

• V Galeriji Prešernove hiše v Kranju bo v sredo, 31. marca, ob 18. uri otvoritev razstave dveh kranjskih likovnikov. Slikar Saša Kump razstavlja svoje slike na steklo, Stefan Simonič pa barvno grafiko.

Uro kasneje pa bodo v istih prostorih odprli še razstavo slikarja Maksima Sedeja ml. Otvoritveni govor na razstavi bo imel Taras Kermauner.

Škandal v »Centru«

To, kar se je zgodilo v četrtek zvečer na koncertu Korni grupe, zaslubi najstrožje obsojanje. Res je, da na podobnih prireditvah večkrat pride do neljubih dogodkov. Toda četrtkovo je preseglo vse meje.

Prvi koncert bi se moral začeti ob 18. uri. Ko so bili glasbeniki pripravljeni, so jim sporočili, da je bilo prodanih premalo vstopnic. Zato so se odločili, da bodo izvedli samo en koncert, in sicer ob 20. uri. Čas, ki so ga imeli na voljo, so izkoristili za zadnjo vajo pred nastopom. Minili sta dve uri in vse je bilo pripravljeno za začetek. Ko so poslušalci zasedli svoja mesta, se je začela predstava, ki je trajala samo dvajset minut. Za to so zasluzni nekateri posamezniki, ki so začeli žvižgati in skušali na vse mogoče načine izizzavati nastopajoče. Dobil sem občutek, da sem v gostilni med pijanci

in ne na koncertu. Kljub temu so glasbeniki igrali dalje v upanju, da se bodo vročekrvene pomirili. Toda žal ni bilo tako. Se naprej je bilo slišati neokusne pripombe in žvižganje. Po zraku so frčali cigaretni ogorki. Vse to se je stopnjevalo do take mere, da je Korni grupa, ko je končala skladbo, zapustila dvorano. Čez nekaj trenutkov se je vrnil Kornelije Kovač, se zahvalil za gostoljuben sprejem in povedal, da ne bodo nadaljevali koncerta.

Odšli so v garderobo, da bi se izognili morebitnim fizicnim napadom. Niso se mogli sprijazniti s takšnim sprejemom. Seveda so se zavedali, da je do izgredov prišlo zaradi posameznikov. Žal jim je bilo, da so morali končati, ker večji del občinstva ni imel

s tem nič opraviti. Potem so se med poslušalci začele burne razprave. Spraševali so se, kako je mogoče, da so med nami tudi taki, ki pridejo na koncert samo zato, da povzročajo nered. Večina je menila, da bi jih bilo treba v bodoče kaznovati in jih odstraniti iz dvorane.

Škandal, ki ga je povzročila skupina Kranjčanov, je res enkrat. Do danes je v Kranju gostovalo že veliko ansamblov, ki so bili na nižji ravni, pa so jih vseeno dostopno sprejeli. Naj bo vzrok tak ali drugačen, menim, da bi bilo treba v bodoče strožje ukrepati. Ne smemo dopustiti, da bi si drugi ustvarili napacno podobo o kranjski mladini zaradi nekaterih izjem, ki se lahko sramujejo svojega početja. M. Gabrijelčič

OBVESTILO!

Hotel
»ŠMARJETNA GORA«
nad Kranjem
obvešča

cenjene goste, da bo zaradi preureditvenih del ponovno začel obratovati 24. aprila 1971. K. I.

PG PREŠERNOVO GLEDALIŠČE

SREDA, 31. marca, ob 16. uri: gostovanje v Škofji Loki — Jelč: RDEČA KAPICA — lutkovna predstava

ČETRTEK, 1. aprila, ob 16. uri: red DIJAŠKI I (za Iskro), ob 19.30: za red KOLEKTIVI — ČETRTEK — A. Leskovec: DVA BREGOVA

PETEK, 2. aprila, ob 16. uri: za red DIJAŠKI II, ob 19.30 za red KOLEKTIVI — PETEK — A. Leskovec: DVA BREGOVA

Naša kri na prostem

Dramska skupina z Bele pri Predvoru je začela pripravljati Finžgarjevo ljudsko igro Naša kri, ki jo bo režiral Silvo Ovsenk. Če bo šlo vse po sreči, jo bodo prvič zaigrali 20. junija, na večer krajevnega praznika in sicer na prostem. Pri igri sodelujejo domači igralci, med njimi tudi starejši, ki so nekdaj že igrali. Da bo predstava čim bolj izvirna in privlačna, so se odločili, da bodo igralci govorili v domaćem, belskem načaju.

-Jk

Žrebanje bo v Škofji Loki 18. avgusta

Veliko nagradno žrebanje

GORENJSKE KREDITNE BANKE

Za vlagatelje, ki do 31. 7. 1971 vlože na hranilno knjižico ali devizni račun

- 2000 din — vezano na eno leto
- 1000 din — vezano na dve leti
- obnovijo v navedenem času rok vezave

Za vsak navedeni polog en žrebni listek

Za večji polog več žrebnih listkov

Prva nagrada

AUSTIN 1300

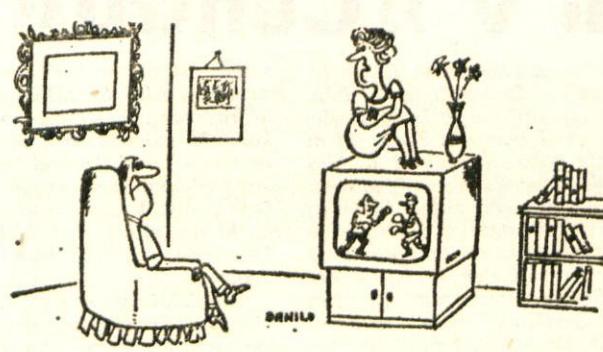
5 denarnih nagrad po 2000 din
5 denarnih nagrad po 1500 din
10 denarnih nagrad po 1000 din
10 denarnih nagrad po 800 din
10 denarnih nagrad po 600 din
10 denarnih nagrad po 400 din
49 denarnih nagrad po 100 din

Hranilne vloge obrestujemo:

- navadne 6 %
- vezane nad 1 leto 7 %
- vezane nad 2 leti 7,5 %

Sredstva na deviznih računih obrestujemo:

- navadna 5,5 % v devizah
- 0,5 % v dinarjih
- vezana nad 1 leto 7,5 % v devizah

— Dragi, ali bi lahko med dvema rundama pogledal malo tudi mene?

Bronhitis — bolezen sončnih dežel

V Neaplju je bil pred nedavnim simpozij o na videz kaj nedolžni bolezni — bronhitisu. Nenavadno je, da tej bolezni posvečajo v sončni Italiji tolikšno pozornost. Vendar pa v tej deželi vsako leto umre zaradi bronhitisa več ljudi kot v hladnih skandinavskih deželah. Število obolenj je večje na jugu in ne na severu kot bi sicer pričakovali po dnevnih megle. Simpozij pa niso sklicali zaradi velikega števila umrlih, pač pa zaradi velikega števila izgubljenih delovnih dni.

— Kar vrnite se k mizi, račun je že plačan ...

Neučinkovita zdravila

Ameriška uprava za prehrano in zdravila je zahtevala naj s tržišča umaknejo 245 neučinkovitih zdravil. V obširni raziskavi so pregledali skoraj tri tisoč zdravil, vendar jih le slaba polovica blaži simptome ali zdravi bolezni po opisih, ki jih daje zanje farmacevtska industrija. Uprava zahteva, da morajo oglasi, s katerimi dela farmacevtska industrija reklamo za svoje izdelke, vsebovati tudi uradno potrejne podatke o njihovi učinkovitosti. Studija je pokazala, da je na ameriškem tržišču neučinkovitih devet odstotkov zdravil, četrtnina je pogojno, 41 odstotkov pa je učinkovitih, vendar s stranskim škodljivim delovanjem.

— To je prstan moje mame. Pazi nanj, oče še vedno odplačuje zanj obroke ...

V Rusiji so imeli Cigani sorazmerno mirno življenje. Cesarica Katarina jih je razglasila za sužnje cesarstva, toda ni jih pregnjala. Iz neznanega razloga pa so jim 1759. leta prepovedali vstop v Petrograd. Tja so smeje samo plesalke in godci. Niso bili redki aristokrati, ki so se poročili s cigankami. Sicer pa so povsod po dvorih imeli eno ali dve Ciganki kot plesalke.

Tudi v Nemčiji so imeli Cigani pol stoletja po prihodu precej razumevanja za svoj način življenja. Kmalu pa so jih začeli pregnjati. 1724. leta so v grofiji Bayreuth v enem dnevu obesili 15 Cigank; najmlajša Ciganka je bila stara 15, najstarejša pa 98 let. Iz takratnih poročil je razvidno, da so se Cigani združevali v oborožene tolpe in plenili po oklici. Kadarko so vojaki na njih uprizorili hajko, so ob zvonjenju vseh zvonov po cerkvah moralni sodelovali tudi prebivalci. Na križiščih so bile vislice z napisom: Kazen za klateže, hudobnike in Cigane. Ko pa so oblasti spoznale, da Cigani sploh ne znajo brati, so poleg napisa narisali bičanje in obešenje. Vse to naj bi Cigane zastrašilo, da bi čimprej zapustili Nemčijo. Toda Cigani so ostali kar so bili — in ostali v Nemčiji; nekateri so odšli, nekateri prišli.

V Angliji so se Cigani izkrcali 1440. leta. Hitro so se razpršili po otoku. Oblasti so se jih ogorčeno branile. Preganjala sta jih kralj Henrik VIII. in kraljica Elizabeta. Elizabeta jih je poleg drugega obtožila tudi to, da so Cigani skrivali katoliške duhovnike in poslance Rima. 1563. leta je Elizabeta Ciganom ukazala, da morajo pod grožnjo smrti takoj zapustiti državo. Toda v 17. stoletju so Cigani v Angliji še vedno živi in zdravi in kot taki so si spet pridobili svobodo, kasneje pa v Angliji celo gostoljubno državo.

„Vi imate tukaj lepega dečka,“ pravi dolgin cigan Samol ter stopi s konja in ž njim tudi eni njegovih tovarišev, „ali bi ga ne hoteli nam izročiti? Sicer mu dobro ravno ne bode pri nas, pa vendar radi bi ga in staremu očetu tukaj nima kaj pridovati.“ Rekši, pristopi cigan zanesljivo in zgrabi malega dečka, ki se je zastonj jokaje skušal skriti za očeta Bernarda.

„Kaj bi radi? Proč,“ reče menih Bernard in brez strahu stopi ciganu nasproti, „pobrite se, kajoni, da vas božja roka ne zadene. Kaj hočete s tem dečkom. Nihče se ga ne bode dotaknil brez kazni, nedolžna kri vpije v nebo.“

„Ha, ha!“ zasmeje se divjak, „slabo ste naleteli na poslušalce, ako ste menih, kakor se mi vidi; nas se take pridige ne primejo.“ Drugi cigani, ki so sedeli še na konjih, prigajali so glavarja, naj naglo opravi, zato zgrabi stari hudodelnik slabega starca in ga odrine, da bi prijel dečka.

„Stoj, pritepuh, ne bodeš ga ne,“ pravi zdaj kmečki mož, ki se je podpiral na motiko, vzdigne svoje orodje in gotovo bi bil ciganu črepino razklal, ko bi ne bil ta naglo ko maček odskočil. Starec, ki je slonel ob palici, jel je na pomagajo klicati; vendar ciganje naglo poskačejo s konj in oba kmeta sta ležala pri tej priči prebodenja v kravja na tleh. Prikazal se je tam pa tam kak možiček izza ogla, toda videvši, da je on sam, sovražnika mnogo — skril se je tudi on.

Samol zgrabi fantiča za roko in ga posadi na konja, usede se zadaj, in preden je človek vedel, odjahali so bili cigani kot strela ...“

Zgodbe o tem, da so Cigani kradli otroke, so majavih temeljih. Ciganologi, učenjaki, ki so temeljito pro učevali cigansko življenje, so ugotovili, da so

Jože Vidic
(3)

Cigani nekoč in danes

Doba romantične je navdihnila velike umetnike, da so v ciganskem življenju našli snov za svoja dela. Pesniki, slikarji, pisatelji, glasbeniki, kiparji itn. so dvignili mit o lepi ciganki, o ciganski ljubezni, o ljubezni med ciganko in plemičem itn.

• • •

Predvojna generacija se še dobro spomini na potupočičnih Ciganov, ki so z izurjenimi medvedi in opicami beračili od hiše do hiše. V tistih časih so imeli Cigani veliko konj, ki so jih preprodajali po vaseh. Govorilo se je, da je najmanj polovica konj ukradenih. Nenehne selitve iz kraja v kraj so otežavale preiskavo. Dobro se še spominjam, kako so nas doma strašili s Ciganji: »Če ne boš priden, te bodo vzeli Ciganji.«

Po vaseh so starši zaklepali otroke, ko so čuli, da so Cigani v bližini. Krožile so gorce, da Cigani radi kradejo otroke, jim izpušljivo eno ali dve očesi, nato pa z njimi prosačijo po vaseh. In res so nekoč vodili s seboj težko pohabljene otroke. Razlikovati pa moramo nekdanje berače in Cigane. 1929. leta so v Pragi sodili 21 Ciganom, ker so ubili 12 ljudi in jih nato pojedli. Časopisi so poročali o Ciganih-judožcih. Toda zlonči so storili razbojniki, potomci hajdukov iz Transilvanije. V minulih stoletjih so številna razbojništva pripisali Ciganom, čeprav so jih storili drugi. Sicer pa izrojence najdemo povsod in ne samo med Ciganji. V starih časih so bile močno prisotne zgodbe o ugrabljenih otrocih. Oglejmo si odlomek iz Jurčeve knjige Jurček:

»Cigani so bili že tukaj. Bilo jih je res strašno gledati, kako so malim konjem viseli naprej čez grivo ter jo naravnost proti hruski drvili. Zdajci razbeže otroci in žene, le menih z grajskim dečkom in z nekaterimi moškimi ostane na mestu.«

Cigani močno navezani na svoje otroke. Ljubezen do otrok je močnejša od življenjskih na pak, pa zato Ciganke skorajda ne poznavajo splava. Še pred minulo vojno je med Ciganji veljala moralna norma, da mora Ciganka stoti nedolžna v zakon. Starši niso smeli zvesti za ljubezensko razmerje svoje hčerke pred poroko. Če pa se je zgodilo, da je zano sila, so ji to oprostili zaradi otroka. Če so imeli Cigani na tehnici nedolžnost, na drugi strani pa otroka, je bila ljubezen do otroka vedno močnejša od ljubezenskega spodrljaja. Pavel Rajhard iz Lancovega pri Radovljici je povedal, da je bilo v družini njegovih staršev 12, v družini staršev njegove žene Gizele pa 13 otrok. Nasploh je skoraj v vseh ciganskih družinah veliko otrok.

Ciganski otroci iz naselja Lancovo pri Radovljici

Razcestja

MIHA KLINAR
(MESTA, CESTE
IN RAZCESTJA)

IV. DEL

195

»Preklet!« preklinja sebe, da ji je podlegel, obenem pa ga skrbi, kaj bo zdaj storila Anna-Marie, od katere je odvisna njegova prihodnost, bogata prihodnost, o kakršni je sanjaril že v Hartbergu. Tam je doživel polom, tu pa mu je Anna-Marie položila sebe in svoje bogastvo v roke.

In zdaj to bogastvo ogroža tale ženska, ki je samo na papirju njegova žena, vendar pred ljudmi in oblastjo še vedno njegova zakonska žena. Ščiti jo zakon, čeprav je uničevalka njegove prihodnosti in v resnici res samo prinašavka nesreče, ki mu grozi zdaj s pismi, tistimi, še kako znanimi pismi, ki bi jih rad pred njo, pred seboj in vsem svetom zatajil.

»Le pokaži jih! Rad bi jih videl.«

»Svojo svetohlinsko mater vprašaj! Tvojemu očetu sem jih dala, da jih ji je nesel. Umrl je, nesrečnik! Umrl, pa je bil pravčnost in dobrota sama. Nesrečen je bil zaradi tebe, zaradi vsega, kar si storil meni in sinu. Če ti je lagala o meni, naj bi ti pokazala še tvoj obraz, kakršen je v resnici.«

Torej njegovi materi je poslala pisma? Torej jih nima?

Franc čuti olajšanje.

»Podtikaš? Rada bi izvrnila dokaze o moji nezvestobi, ki jih ni. Umazana si, Štefi! Umazana!«

»Umazana, res, umazana od nočnjenje noči, podlež!«

»Ne žali me! Tudi meni je žal, ker sem te žalil.«

»Čutim, da, čutim. Ne bom te več nadlegovala. Nisem prišla zaradi tebe. Pripeljala sem ti

sina. Pogovori se z njim. Ne bom ga čakala. Odpotujem. Odpotujem v Berlin.«

»V Berlin? Ne, ne, kar tako brez sina ne moreš!«

»O pač Morem, morem! Vse zmorem!« se Štefi čuti vedno ponizano.

»Menda mi ne boš obesila sina?«

»Pogovori se z njim! Njegov oče si!« je Štefi malo mar. Po tej noči se s sinom noče srečati.

»Lahko bi se mirno pogovorila o ločitvi. Samo izjavo bi podpisala, da si me zapustila.«

»Tudi sedaj te bom. Ne bom te več nadlegovala,« se napravlja, kakor da ni nič.

»Moral bom vložiti tožbo za ločitev!«

»Vložil!«

»Toda o otroku bi se morala pogovoriti!«

»Kaj neki? Pogovori se sam z njim! V Penzbergu te čaka ali pa v hotelu! Šestnajst let sem skrbela zanj! Zdaj skrbi ti!«

»Tako vendar ne gre, Štefi! Jaz... Jaz...«

V sosednji sobi zazvoni telefon.

»Za božjo voljo, telefon?« prebledi Federle, čeprav njegove bledice ob rdeči luči, ki jo je prizgala Štefi, ni videti.

Telefon pa zvoni in zvoni, Federle pa, kakor da nima moči, da bi stopil v sosednjo sobo, kjer ima svojo pisarno.

»Ne hodi! Šla bova skupaj! Pogovoriti se morava! Ločitev je resna zadeva,« govori ščepetajo, kakor bi se bal, da ga bo kdo slišal. Sele potem se prestopi in se napoti v sosednjo sobo, obenem pa zapre za seboj vrata. »Ja,« je slišati njegov vznemirjeni glas. »Ja, tu Federle... Kaj, sina... sina je rodila... O bog... Takoj v Weiheim... Pravite... Pravite, da je slaba... Pridem... Seveda pridem...«

Ko se vrne v sobo, Štefi ni več.

Tudi v hotelu jo išče zaman.

»Vzela je svoje stvari,« pravi zaspani hotelir.

»A sin? Sin?«

»Se še ni vrnil iz Penzberga! Naročila je, naj počaka vas!«

Federle drhti. Srečanju s sinom se ne bo mogoč izogniti.

»Veste, ločila se bova. Zaradi ločitve je prišla.«

Potem sede na kolo in požene.

Štefi pa je na postaji nema in otopela.

»To je konec. Koniec vsega,« ji zveni v ušesih. Pa ji je vse skupaj komaj kaj mar.

Samo proč mora Proč iz teh krajev. Proč. Kamorkoli.

Ob svitu je že v München...«

»Karto za Berlin.«

»Kam, prosim?«

»Za Berlin,« Štefi ponovi.

V Berlin bo šla. Ne zaradi Lehmanna. Preden je sploh ne bo upala.

Toda šla bo.

Berlin je daleč.

Berlin je daleč.

Berlin je daleč.

»Čim dalj proč, čeprav na konec sveta.«

Štefi bi rada pobegnila sebi in vsem. Človek lahko pobegne drugim, se jim umakne, sebi pa ne more pobegniti razen v smrt...

Deseto poglavje

Vlak, v katerem se vozi Štefi v svoji za vse stvari otopeli brezicljnosti v smeri proti neznamenu Berlinu, drvi pod gosto sivočrnasto perjanico dima. Mesta in kraji že ure in ure bežijo mimo, podeželske in mestne pokrajine, hiše, telegrafski drogovci, gozdovi, ravnine in žalostna samotna drevesa.

O ta drevesa, gola, okostnjakasta, brez listov, brez znakov življenja, tudi tistega zadnjega, zlato rumenega, krvavečega, osipajočega se. Nobene življenjske sile ni več v njih. Mimo beže. Ostajajo za vlakom sprajzljena s svojo opešanostjo in vdana do vseenosti, ali še kdaj ozelene ali ne. Otopela do brezupa kakor da ne čutijo več svojih korenin in sokov. Samo beže, beže, le da v na-sprotni smeri kakor Štefi, ki beži proč, proč od vsega, in ki se čuti brez moči, brez volje do življenja, ponizano ne samo pred Francem, mavec pred samim seboj.

Zakaj ni več petja na vasi (10)

Pismo 72-letne Minke Legat

Nadaljujemo s prispevkom Jožeta Ambrožiča s Poljšice pri Zg. Gorjah. V prejšnji številki je zapisal, da so se fanje v nedeljah popoldne zbrali na vasi in skupaj odšli na veseljanje, če je bilo treba, so se tudi družno stepili s fanti iz druge vasi, okrog polnoči pa so se spet družno vračali v domača vas in sredi vasi še zapeli.

Dekleta, ki so čakala doma, so že po glasu dobro prepoznala vsaka svojega fanta.

Včasih so namreč fantje skoraj vedno izbirali nevesto v domači vasi. Vedela so, da bodo fantje prišli še pod okno. Povedati pa je treba, da fant včasih ni mogel skozi okno v izbo k dekletu; okna so bila namreč majhna, zarezana z gavtri, zato so fantje stali tam vse do svita in se z dekletom le pogovarjali. Kvečjemu je lahko prišlo kakšnega poljuba. S svatom so se fantje vračali v svoje domove; z vseh koncov vasi so se tedaj slišali veseli fantovski vriski (ukanje).

Danes vsega tega skoraj ni več. No, pri nas na podeželu, tu v Gorjah in okolici, je včasih v sobotah in nedeljah

zbrali z vse vasi. Po dva ali tri jih vidimo skupaj, ko se vračajo z veseličnega prostora, najraje pa vsak s svojim dekletom ubere svojo pot. Danes fantom tudi ni treba več po cele noči prezabevati pod oknom dekleta, saj so jim vrata povsod na stežaj odprta. Hitrejši, spremenjen način življenja nasploh je na vasi marsikaj spremeni. Nedanče šege in navade se spreminja, izginjajo, na novo nastajajo...

Jože Ambrožič

Na rovtih smo kosili, kurili kres in peli

Zanimivo je pismo Minke Legat, Dovje št. 7, p. Mojstrana. Zanimivo in presenetljivo za nas v redakciji še zlasti zato, ker je dopisnica, ki se tokrat prvič oglašila s prispevkom za rubriko Gorenjski kraji in ljudje, pripisala, da ima že 72 let. In kljub temu ji ni bilo težko — pa celo z zelo čitljivo, lično pisavo — zapisati nekaj zanimivosti iz nekdanjega življenja. Naj bo za zgled

vsem mlajšim bralecem Glasu, ki so doslej že kdaj razmisljali, da bi kaj napisali — pa se niso odločili! Pismo v celoti objavljamo.

Že dolgo mislim nekaj napisati o nekdanjem petju na rovtih oz. na rovtih, to je na naših planinskih senožetih in pašnikih. Stara teta mi je pripovedovala, kako je bilo včasih ob košnji na rovtih. Od tega je zdaj že več kot 100 let. Bilo je to, še preden je stekla želesnica skozi našo dolino, ko za naše ljudi še ni bilo nobenega zasluga. Ljudje so včasih lepo počasi delali in tako se je na rovtih zbralo po deset ali še več koscev. Rovti so oddaljeni od vasi po uro hodā ali dve daleč v gore.

Ko so prišli na rovte (na planino), so se kosci postavili v vrsto; naprej je kosil gospodar, za njim pa vsi ostali. Ko je prišel gospodar do konca vrste, je počakal, da so vsi drugi dokosili do njega, potem pa so se vstopili skupaj v krog in zapeli. To se je ponavljalo po ves dan.

Ko sem bila še mlada, smo morala domača kmečka dekleta dati koscem puščljec (šopek) iz nageljna in rožmarina. Zvezcer pa smo po rovtih kurili kres. Dekleta in fantje so se zbrali ob kresu; vriskali so in peli, da se je slišalo v dolino, do doma.

Za pripravo suhljadi za kres so morali skrbeti otroci. Ti so sicer podnevi nosili vodo, obenem pa so se morali pobrigati, da so na kup nanosili dovolj vejevja. Če ga je bilo premalo, so ga še fantje zverč kaj prinesli.

Ko so pokosili pri enem gospodarju, so šli k drugemu. To so ponavljali tako dolgo, da so pokosili vse rovte. Če pa je bilo na rovtih več skupin koscev, grabljic in otrok, so se pa kosali med seboj, kdo bo imel zvezcer večji kres in katera skupina bo bolje pella in vriskala.

Se to naj povem, da so morale biti nekdaj na rovtih kuharice in grabljice v belih predpasnikih. Vedno pa so veliko peli že pri delu, še posebno pa zvezcer pri kresu.

Minka Legat Dovje

Gorenjski kraji in ljudje

Senično, Križe, Pristava, Bistrica, Ročevnica, Sebenje

Panoramska cesta in ljudje ob njej

(Na obisku v tržiški občini)

Panoramske ceste še ni — je šele zamišljena v načrtu slovenskih cest. Vodila bo po najlepših gorskih predelih naše ožje domovine na obronkih Alp. Toda ljudje ob tej — za zdaj še imaginarni — turistični transverzali živijo že stoletja. Življenje se preliva po starih cestah, ko pa bodo nove, bo tudi tu ugodnejše. Toda verjetno bo z njimi prišel kot nepovabljen gost tudi nemir, ki preveva sodobno življenje. V tržiški občini poteka lok panoramske ceste od meje krajske občine med Golnikom in Seničnim do meje z radovljiko na ovinku nad Palovčami. Pod Kriško goro, ki se na drugi strani prekrstvi v Kokovnico, in ob vznožju Dobrče.

Po tej poti se je odpravila naša novinarska ekipa in prehodila prvo etapo: od Seničnega do Bistrice pri Tržiču. Obiskala je ljudi, odmaknjene od centra, kamor pa se večina dnevno odpravlja, da si predvsem v industriji poišče svoj kruh. Le redki posamezniki še vztrajajo pri kmetijstvu ali obrti in upajo na boljše čase. Morda pa prav ti dajejo še tisti pridih patriarhalnosti na podeželju, po katerem se zlasti starejši generaciji včasih še stoji.

Senično bo z novo 6-metrsko cesto, ki so jo letos začeli graditi, dobilo boljšo povezavo s središčem občine, če pa bodo medobčinski razgovori uspeli — in neuradno smo slišali, da bodo — bo stekel črni cestni trak tudi do Golnika in odtod v svet.

Križe so bile druga postaja na naši poti. Postajajo središče jugovzhodnega predela tržiške občine. Policentričen v občinskem merilu se torej uresničuje. Zahteva ga urbanistična rast. Dolgoročna. Nova šola bo prvi družbeni center. V kraj prihaja industrija. Kmetijsko središče občine predstavlja kmetijska zadruga, toda kako bo z njo?

Obiskali smo Sebenje. Naselje gravitira k Križam, toda zaradi živahnega družbenega življenja ima svoj utrip. Ne zgolj navidezen.

In še zadnja postaja na naši poti: Bistrica pri Tržiču. 900 let staro naselje je izgubilo patino časa. Znak starosti so skoraj edinole še razvaline gradu Gutenberg. Sicer pa je to kraj mladih ljudi. Pionirska mesto, ki bo dozorelo šele čez čas, saj svojo novo fizičnost dobiva. Nekdanje prebivalce smo iskali skoraj k lučjo. No, našli smo jih. In pričovali so nam... —ok

Zadnji čevljari v Seničnem

Če so se prej prebivalci Senična pritoževali, da so povezani s svojim občinskim centrom po slabih cesti, potem kmalu tega ne bodo več trdili. S Tržičem jih bo povezel asfaltni trak, ki bo veljal občino okoli 360 milijonov din. Lansko jesen so zahrumeli cestni stroji, letošnjo pomlad pa je že videti, da bo nova cesta široka, z manj ovinkami. Tu in tam je odjedla nekaj metrov zemlje, drugje spet je bilo treba posekat nekaj sadnega drevja. Nekaj »pevčarjev« je zaradi modernejše ceste moral posekati tudi Grašič Francelj, zadnji čevljari v Seničnem. Pa se ni posebno razburjal zaradi tega, saj je treba za novo, modernejšo cesto in boljše tudi nekaj žrtvovati. V razgovoru pri-

njem na domu, smo potem prišli do stare resnice, da se pač vse spreminja.

»Samo poglejte,« je dejal Grašič, »Pred vojno je bilo v vasi kar deset čevljarov, pa v tako majhni vasi, kot je Senično. Še nekaj časa po vojni smo vsi imeli delo. Delali smo za obrtniško zadružo. Kasneje pa so drug za drugim odhajali v čevljarsko industrijo.«

Francelj Grašičev je sedaj star 66 let, čevljari pa že toliko časa, da si bo vsak čas prislužil pokojnino. Njegov oče je bil tudi čevljar, le sin ni nikoli vlekel drete, čeprav je zaposlen v tržiškem Peku. Zanimalo nas je, če ljudje vedo, da je v Seničnem čevljari, ki dela po meri. Nasmehnil se je in povedal, da se takata reč več naokoli. Pa menda res.

Senično je kraj za živinorejo

Ahačič Peter je eden od treh kmetov, kolikor jih je še v Seničnem. Sicer imajo tudi drugi zemljo, vendar hodijo gospodarji v tovarno ali kam drugam in tako niso več »ta pravi kmetje.«

»Res, da smo samo še trije čisti kmetje, kot se temu reče, v Seničnem, pa še zase ne vem, če bom lahko zdržal. Nisem ravno posebno trdnega zdravja, brez denarja pa na kmetih ne gre. Štiri otroke imam in če je šebolezen v hiši, potem res ni lahko. Prav rad bi dobil kakšno službo, potem si socialno zavarovan in vse gre nekako laže.«

Tako govorji Ahačič, star je 39 let, v najboljših letih kot se temu reče. Skrbi ga prihodnost njegove kmetije. Trenutno je na razpotju — ne ve ali naj postane pol kmet pol delavec, kot toliko drugih, ki jim zemlja ni dajala dovolj. Po drugi strani pa, ko se razgovori o gospodarjenju na kmetiji, bi človek težko verjel, da se bo odtrgal od zemlje in obstal na pol poti med kmetom in »šihtarjem.«

»Zemlja okoli Seničnega je slaba, tretjo kategorijo imamo. Samo trava raste tukaj — kot nalač za živinorejo. Lani sem imel kurjo farmo, 600 kokoši. Jajca smo prodajali bolnišnici na Golniku. Sedaj pa se je zataknilo z umetnimi krmilli. Ne izplača se kupovati tako dragih krmil. Zato sem skoraj vse kure prodal. Čakan, kaj bo. Na zemlji kolikor jo imam, bi lahko redil osem krav. Mleka danes ni težko prodati. Nova cesta, boljša, bo za nas v Seničnem res pridobitev. Vsak dan bi lahko pod vasjo vozil tovornjak in pobiral mleko. Za našo vas — se mi zdi — ni boljšega kot gojenje krav

mlekaric. Krave lahko tudi zavarujem, kokoši pa ni mogče. Samo, kje dobiti toliko denarja za nakup živine? Na kredit mislim, pa ne vem, kje bo kaj.«

Vprašam ga, kakšne načrte ima s svojimi otroki. »Prav gotovo ne bo nilče ostal na kmetiji, vsaj zdaj mislim tako.« Ahačič gospodari z računico v roki. Dobro ve, kaj je dobro zanj, za kmeta in kaj ni dobro. Tudi to ve, da je na razpotju. Če mu ne bo uspelo svoje kmetije blizu takoj velikega potrošnega centra kot je Golnik modernizirati tako, da bo proizvajal za trg, potem bo pač hodil na delo v kakov tovarno. In če bo to zadnje, potem njegovi otroci tudi ne bodo kmetovalci.

L. M.

Peter Ahačič

Novo šolsko leto v

S pomočjo samoprispevka občanov grade v Krizah novo šolo. Ceprav je stara še dokaj lepa in sodobna, so se odločili za gradnjo nove. O vzrokih gradnje in velikosti nove šole smo se pogovarjali z ravnateljem Janezom Ribnikarjem.

»1959. leta je bila sedanja šola obnovljena. Že takoj, ko se je pouk pričel, smo opazili, da je premajhna. Imela je samo tri učilnice, kuhinjo in delavnico. Morali smo začete s troizmenskim poukom. Kmalu zatem smo izpraznili stanovanje v šoli. Sobo smo preuredili v učilnico, v kuhinjo smo preselili zbornico, prostor, ki je prej rabil temu namenu, pa je postal učilnica. Vendar to še ni bilo dovolj. V letih 1963 smo zgradili še dva kabineta, enega na podstrešju in drugega v garderobi, ki se je preselila na hodnike. Prostora je še vedno primanjkovalo. Da bi problem vsaj malo omili, so pri občinski skupščini predvideli še eno dozidavo. Zemljišče je že bilo odkupljeno in pripravljeni so bili idejni načrti. Teden se je pokazalo, da je ta izvedba nemogoča. Hodniki bi bili široki le dva metra in ni bilo možnosti za ureditev sanitarij. Po sprejemu odloka o samoprispevku za gradnjo šol, smo se odločili za gradnjo nove šole.«

● »Bo nova šola dovolj prostorna?«

»V novi šoli bodo štiri učilnice za matični pouk, devet

Janez Ribnikar

Sodelovanje z zadrugo bi se lahko okrepilo

Ob cesti, ki pelje iz Križev proti Tržiču, stoji več mogočnih gospodarskih poslopij, ki kažejo, da so tu doma trdni in močni kmetje. Da bi spoznali, kakšno je življenje kmetov v teh krajih, smo enega izmed njih obiskali. Ustavili smo se pri Francu Oraniču.

»Imam 22 ha zemlje, od tega približno polovico gozda. V glavnem se ukvarjam z reživine in pridelovanjem povrtnin, zlasti solate. Zelenjava večinoma prodajam prek zadruge. Težave so predvsem s cenami, ki nihajo iz dneva v dan. Od živine pa redim vsakega po malem. V hlevu imam čisto simentalsko pasmo. Predvsem je pomembna zame reja krav. Mleko prodajam kar direktno po-

trošnikom. Tako delajo vsi kmetje v Križah. Res je, da je pri tem nekoliko ovkare in izgube, a se še vseeno bolj izplača. Naj povem, da kmetje v Križah pridefamo malo mleka in ga morajo pripeljati v trgovino od drugod. Za domače potrebe pa mleko včasih tudi skisamo.«

Oraničeve kmetije že v precejšnji meri obdelujejo s stroji.

»Imam že precej kmetijskih strojev in priključkov. Ostali bodo prišli na vrsto, ko bo denar. Ena izmed možnosti je tudi, da vzameš pri KZ kredit, kar sem že tudi izkoristil.«

Kako pa je nasploh s kmetijstvom v vaših krajih?

»Ja, malo nas je že. Samo šest, ki se ukvarjam s kmetijstvom. Ostali so šli služiti kruh v bližnja podjetja. Kako bi ga tudi ne, saj so tovarne blizu, avtobusne zvezze pa so tudi ugodne. Priletni se verjetno ne bodo zaposlili, pričakali bodo pokojnino kar na kmetiji, če jo bodo seveda. Seveda je dobro, da se mladi vozijo domov, ker po delu in tovarni še lahko pomagajo staršem.«

Oraničevi še vedno pridelajo žita za domače potrebe, za krmila pa ga morajo kupiti. Pred nekaj leti je zadruga vzela kmetom nekatere parcele zemlje. Tudi Oraniču. Zdaj je že dobil nazaj drugo parceло. Pravijo pa tudi, da bodo dali nazaj vso zemljo. Prav tako se kaže potreba po tesnejšem sodelovanju med kmeti in zadrugo.

»Sodelovanje z zadrugo bi se po mojem lahko okrepilo. Dobro bi bilo, da bi zadruga skrbela vsaj za v redu odkup kmetijskih pridelkov. Vprašanje je, koliko jih bo podprla občina. Potrebno bo pripraviti tudi predavanja in tečaje za izobraževanje kmetov, ki jih doslej ni bilo. Zdaj je že toliko bolje, da so vsaj načrti. Taka oblika izobraževanja bi bila zelo potrebna, saj niti en fant iz naše okolice ni v kmetijski šoli.« J. Govekar

L. Bogataj

Franc Oranič

novi šoli

lahko prešli na enoizmenski pouk ali pa razvili razne dopolnilne dejavnosti.«

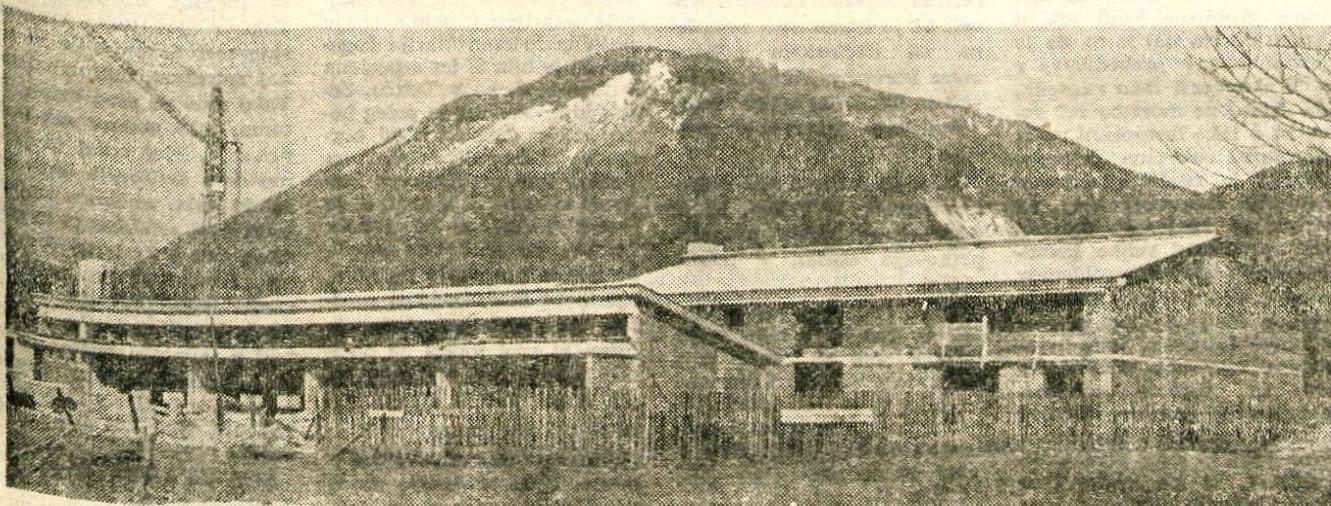
»Koliko otrok hodi v šoli v Križu?«

»Naš šolski okoliš zajema 11 vasi. Med njimi je najmočnejša Pristava, ki ima več kot tretjino prebivalcev šolskega okoliša. Trenutno hodi k nam 360 učencev. Po izračunih se število v prihodnjih letih ne bo dosti povečalo. V oddaljeneh hribovskih vasesh število prebivalstva celo pada. Mladi se selijo v mesto.«

»In kdaj bo otvoritev?«

»Novo šolo v Križah bomo slovensko odprli ob občinskem prazniku 8. avgusta. Tako bomo učitelji in učenci začeli novo šolsko leto v novi šoli.«

L. Bogataj

Vrata nove šole v Križah pri Tržiču se bodo odprla z novim šolskim letom. Foto: F. Perdan

Senično, Križe, Pristava, Bistrica, Ročevnica, Sebenje

Najprej kanalizacija

Krajevna skupnost Pristava je bila ustanovljena pred dobrimi tremi leti. Prej so spadali pod Križe. Začeli so s 3000 din, vendar so prebivalci s pridnostjo in prizadevnostjo že marsikaj uredili. Odborniki opravijo vse delo v prostem času. Kot najpomembnejšo nalogu so si občani zadali ureditev kanalizacije. O tem sva se pogovarjala s predsednikom krajevne skupnosti Francem Kopačem.

»Pristava je v precejšnjem delu novo naselje, ki se še razvija. Le malo hišnih lastnikov je imelo urejeno kanalizacijo, večina so imeli kar ponikalnice. Ob ustanovitvi krajevne skupnosti v Pristavi je občinska skupščina dala izdelati načrte za kanalizacijo, gradnjo stranskih cest in javno razsvetljavo. Sklicali smo zbor vaščanov, ki so se odločili, da najprej uredimo kanalizacijo.«

»Napeljava kanalizacije veliko stane. Boste zmogli?«

»Pri komunalnem podjetju so napravili predračun. Po njihovem bi nas kanalizacija veljala 630.000 din, od tega 200.000 hišni priključki. Od občine smo dobili lani in letos 34.000 din namenskih sredstev, občani sami pa bodo prispevali 18.000 din. Če k temu dodamo še prispevek od mestnega zemljišča, dobimo 68.000 din. Večina denarja bomo porabili za kanalizacijo, ki jo gradimo po etapah, kolikor imamo pač denarja. Zbrali smo ekipo upokojencev, ki opravi vsa pomožna dela, priključek si uredi vsak občan sam, pri strokovnih delih pa pomaga komunalno podjetje Tržič. Z lastnim delom gradnjo znatno pocenimo.«

»Kdaj ste začeli graditi?«

»Že leta 1969 smo speljali 150 m cevi. Tedaj je dela prevelo komunalno podjetje. Stalo nas je 25.000 din. Lani pa smo sami zgrabili za delo. Speljali smo okrog 300 m kanalizacije, kar nas je veljalo 20.000 din. Pri komunalnem podjetju pa so v predračunu naračunali 70.000 din. Letos imamo v načrtu podaljšati kanalizacijo za nadaljnjih 350 m. Ker bomo gradili v bregu, bo seveda dražje, vendar upamo, da bo 50.000 din zadostovalo.«

»So vsi prebivalci plačali prispevek in bodo napeljali kanalizacijo?«

»Vsi, ki je še niso imeli. Prispevek plačajo v treh obrokih. Prav tako so se vsi odpovedali odškodnini za zemljišče.«

»Kdaj bodo dela končana?«

»Če bo šlo vse po načrtih, bodo do konca leta 1972 imeli vse hiše priključke.«

L. Bogataj

Senično, Križe, Pristava, Bistrica, Ročevnica, Sebenje

Bistrica se je zelo spremenila

»Spominjam se, da je bila Bistrica, ko sem bil še otrok, prava vas. Imela je dosti goščil in Tržičani so sem radi hodili na sprehod. Po vojni pa se je ta kraj zelo spremenil. Iz kmečko-obrtnega naselja je danes nastalo delavsko. Zrasli so novi bloki in v prihodnje lahko pričakujemo, da bo nekdanja podoba Bistrice še hitreje bledela, je pripovedoval ravnatelj osnovne šole heroja Bračiča in podpredsednik občinske skupščine Stanko Stritih, ki stane na stanovanjskem bloku v Bistrici 87.

»Ali menite, da bo Bistrica čez čas postala del Tržiča?«

»Mislim, da ne, čeprav danes nimamo v tem delu naše občine nobenega tako imenovanega središča. Po moje bo Bistrica ostala Bistrica, vedena pa se bo močno spremenila. Omenil sem središče. Misliš sem na kulturno ali politično, takšno kot ga ima vsako večje naselje ali skupnost. V Bistrici ga za zdaj še nimamo. Prepričan pa sem, da se bo takšno središče prav gotovo izoblikovalo, ko bo zrasla nova šola, kinodvorana, kopališče, hotel itd. Predvideno je, da bomo pri-

hodne leto začeli z gradnjo sole, ki bi bila končana do jeseni 1973. leta. Hkrati pa bomo takrat dobili tudi prepotrebni vrtec.«

»Omenili ste, da je bilo v Bistrici včasih veliko gostiln. Kako pa je danes z gostinsko ali še bolje s turistično dejavnostjo?«

»Mislim, da je v Tržiču, odkar je nova cesta prerezala nekdanje bistroško polje, za zdaj toliko skrbi okrog turizma, da v Bistrici vsaj nekaj časa ne moremo pričakovati ne vem kakšnih sprememb. Res je, da številnih gostiln ni več, res pa je tudi, da obstajajo programi, da bi prav na tem delu tržiške občine zgradili večji hotel, ki bi tako ustavil tujega turista ob prihodu k nam. Po moje bo to tudi najboljša rešitev, da bo turizem v Tržiču in v občini nasploh kot gospodarska veja postal zanimivejši.«

»Povedali ste, da se je v Bistrici v zadnjih letih veliko spremenilo. Ali to pomeni, da v krajevni skupnosti ni tako imenovanih starih problemov?«

»Nikakor ne. Problemov, ki izhajajo iz nekdanje ureditve in tudi načina življenja, je kar precej. Čimprej bo treba urediti cesto skozi stari del naselja. Pa tudi javna razsvetljiva in kanalizacija nista urejeni. To so seveda najpomembnejši problemi, o rešitvi katerih razmišljajo tudi na občini. Razen starih pa imamo v Bistrici seveda tudi nove probleme. Tudi teh ni malo. Povem naj le to, da je postal sestav prebivalstva v naši skupnosti tako raznolik, da skoraj ne moremo več govoriti o tako imenovani vaški zagretosti oziroma dejavnosti, ki je značilna za prave krajevne skupnosti. Vem, da v takšnih krajevnih skupnostih prebivalci veliko komunalnih in drugih problemov sami rešijo z delno pomočjo občine. Bistrica pa se je tako spremenila, da ni moč organizirati niti večje skupne akcije za ureditev (zelenice, vzdrževanje reda in čistoče) naselja oziroma skupnosti. Prav zato so sicer precejšnja sredstva, ki jih vsako leto dobri krajevna skupnost, precej premajhna.«

Uspešno sode- lovanje

Krajevna organizacija v Pristavi pri Tržiču je bila ustanovljena lansko leto. Kljub kratkemu času dela, ji je že uspelo vzpostaviti tesne stike z odborom krajevne skupnosti. Vsak mesec imata odbor SZDL in odbor krajevne skupnosti v Pristavi skupen sestanek, kjer se pogovore o problemih vasi in akcijah za bodoče. Določajo naloge odbora SZDL in odbora krajevne skupnosti, ki jih morata opraviti do naslednje seje. Največji uspeh dosedanjega sodelovanja je akcija za ureditev kanalizacije v Pristavi.

—lb

A. Žalar

Ptičar iz Ročevnice

Sele v petek sem prvič slišal za svetovno znanega ptičarja Aleša Pavlina. No, in ker smo že bili v Ročevnici pri Tržiču, smo ga očekali. Čeprav je bila že trdna tema, ko smo potrklali na vrata njegovega doma, nam je bil takoj pripravljen pripovedovati o svojem konjičku.

»Doma sem bil v Podbrezjah. Že kot otrok sem imel veliko veselje do gojenja živali. Še dobro se spominjam, da sem kot majhen dečko redil miši v zaboju. Zaboj so miši pregrizle in na veliko veselje staršev uše.«

Mlademu Alešu je rejo živali preprečeval oče. Čeprav je lovec, so se mu živali smilile in navadno sploh ni streljal. V krmilnicah je v zimskem času krmil vse mogoče ptice.

Kljub ostremu nasprotovanju očeta, je Aleš nekoč le smel obdržati ptico taščico, ki jo je ujel.

»To je nekak začetek moje reje ptic. Taščica je bila prva ptica, ki sem jo imel doma. Na žalost je kmalu nesrečno poginila. Sele čez več let, ko sem bil v gimnaziji v Kranju, sem imel parček malih eksotičnih ptičkov, ki je v hudi zimi vzredil pet lepih mladičkov.«

Aleš je ugotovil, da se take ptice kljub temu, da so v kletki, počutijo kot na prostosti. To je opazil tudi Alešev oče in od takrat ni bil več nasprotnik gojenja ptic. Toda bilo je prepozno. Aleš je moral na vojno in gojenje ptic je bil za nekaj časa prekinjeno.

»Začel sem spet okrog leta 1926. Ptice sem gojil do leta 1946, ko sem moral zapustiti dom svojih staršev in se pre seliti v Ročevnico pri Tržiču. Tu zaradi pomanjkanja prostora nisem mogel, več gojiti eksotičnih ptic, ampak le druge. Gojil sem kanarčke pevce in s premišljenim parjenjem dosegel velike uspehe. Na razstavah v Ljubljani, Zagrebu in Mariboru sem bil vedno prvi, daleč pred drugimi gojitelji. To mi je počasno postalo že skoraj neprjetno. Zato sem rejo kanarčkov pevcev opustil in pričel rediti rdečkaste kanarčke. Tudi teh nisem gojil dolgo. Nazadnje sem imel še samo parček rdečih južnoameriških čljkov, ki so trenutno velika redkost. Zaradi bolezni sem jih pred dvema letoma prodal na Dunaj.«

Aleš je gojil različne zrnodje ptice, je pa tudi eden tistih, ki je mnogo pripomogel k vzreji rdečkastega kanarčka. Prav tako je prvi vzredil vrsto avstralskih in afriških ščinkavčkov. O svojih uspehih pri reji ptic je pisal tudi v tuje ptičarske časopise.

»Pisal sem v nemške, češke in italijanske ptičarske časopise. Na podlagi teh člankov so moji dosežki pri vzreji ptic prišli v nemške in italijanske ptičarske knjige. Neki moj znanec mi je pravil, da je tudi v neki angleško pisanji knjigi bral o mojem gojenju ptic.«

Posloviti smo se morali od prijaznega ptičarja. V njegovih vežih sem si še enkrat ogledal številne diplome, ki jih je prejel na razstavah ptic. Ob slovesu se mi je zdelo, da prav zdaj na starost najbolj pogreša dolgoletne prijatelje — ptice.

J. Govekar

Ljudje na vasi smo

»Prav bi bilo, da bi v Sebenjah obiskali Marijo Faganel, ki je honorarno zaposlena na občinskem odboru zvezne borcev v Tržiču. Svetovali so mi, da bi lahko precej povedala o krajevni skupnosti.«

Tako je razlagal naš dopisnik Roblek iz Tržiča, ki je pripravil podrobni program petkovega obiska v tržiški občini.

»Prav. Obitičimo torej Faganelovo. Nekje je tako treba začeti, sem si rekel in s Francetom sva iz Križev po cesti, ki bi jo mimogrede poveden res bilo treba kmalu urediti, pršla v Sebenje. V breg prislonjena hiša ima številko 13.«

»Ko so delili hišne številke, ni nihče v bližini hotel vzeši

bolj povezani. Vsak o vsakem ve majhne in velike reči. Takšna je tudi krajevna skupnost Sebenje. Če se ne kaj zmenimo, tudi naredimo. Tako smo se pred dvema letoma lotili obnove nekdanje pekarije, kjer sedaj urejujo mo dom družbenih organizacij in tako se bomo najbrž lotili tudi asfaltiranja in ureditve cest v krajevni skupnosti. Skušali bomo namreč zbrati nekaj denarja, ki ga bomo vložili v barko in ga tem s pomočjo občine rešili na vasi, v krajevni skupnosti Sebenje, smo kot ena druži-

na.« Lani so uredili javno razsvetljavo v vasi Breg in Rečnje, letos pa nameravajo mladi dinci iz krajevne skupnosti

»Uredili bomo del kanalizacije«

Pred devetimi meseci je bil v krajevni skupnosti Sebenje na predlog občinskega komiteja zveze mladine v Tržiču ustanovljen mladinski aktiv. Predsednik aktivja je Tone Zapolnik, zaposlen v Kleparstvu Tržič.

čili v program izobraževanja v okviru vseljudskega odpora. Pripraviti pa nameravamo tudi druga predavanja za mlade in starejše. Tako bomo kmalu imeli predavanje za vrtičarje in predavanje o alpinizmu.

A. Ž.

Asfaltirali bodo stranske poti

V Pristavi je asfaltirana samo glavna cesta skozi vas. Vaščani, ki si zelo prizadevajo za lepši videz kraja, želijo položiti asfalt tudi na stranskih cestah. Zato so se odločili, da bodo takoj, ko bo urejena kanalizacija, raz-

pisali nov krajevni samopri-spevec. Za pomoč bodo zaposili tudi občino. Odločili so se tudi, da bodo vsa pripravljalna dela opravili sami prostovoljno. Upajajo, da bodo do 1973. leta zbrali toliko denarja, da bodo načrt tudi uresničili. — lb

Živinorejsko društvo v tržiški občini

Med petkovo akcijo po vseh okrog Tržiča smo izvedeli, da so kmetje ustavnili živinorejsko društvo, ki je pododbor ljubljanskega. Društvo ima že prek 200 članov, število pa se bo verjetno kmalu še povečalo, ker se kmetje zelo zanimajo za vključitev.

In kaj je glavna naloga društva? Najvažnejša je vzajemna pomoč. Kmetje plačujejo po 10 din članarine in po 50 din od goveda za varstvo živine. Iz tega sklada dobijo kmetje na ekskurziji po Savinjski dolini ogledali vzorno urejene kmetije v višjih legah. — jg

vajo pa tisto težo, ki jo je imela žival pred obolenjem. Iz tega sklada prispevajo tudi denar za zdravljenje. Pravijo, da je precej bolje incene kot pri zavarovalnici. Če je višek denarja, lahko kmetje sami razpolagajo z njim, v tem ko pri zavarovalnici ne morejo.

Društvo je letos pripravilo tudi predavanje o sadjarstvu, najprej teoretično in nato že praktično. Maja pa si bodo kmetje na ekskurziji po Savinjski dolini ogledali vzorno urejene kmetije v višjih legah.

kot ena družina

na koncu vasi urediti tudi kanalizacijo. In če že govorimo o delih, ne smemo pozabiti tudi planiske skakalne šole. Ta uspešno dela že četrto leto in ima okrog 30 članov. Mladi so takrat zgradili dve skakalnici, na katerih imajo sedaj vsako leto tekmovanja. Sami skrbijo za skakalnici, opremo in za vse drugo. Pomaga pa jim tudi krajevna organizacija socialistične zvezde in seveda TVD Partizan Križe, pod okriljem katerega šola deluje.

V prostem času Marija Faneš rada bere.

»Prostega časa mi res ne primanjkuje. Poleti precej hodim v gozd, pozimi pa rada posežem po knjigah, ki jih

imam v dokaj veliki zasebni knjižnici.«

»Kaj pa pokojnina? Vam zadostuje čez mesec?«

»Veste, kako je. Vse življenje sem bolj skromno živel in tudi sedaj ne potrebujem veliko. Vesela sem, da imam televizor in kolikor toliko urejeno stanovanje. Sicer pa smo ljudje na vasi navajeni takšnega življenja. Ko sem bila še zaposlena, se spomnim, da sem vsa leta v Peko hodila peš. Šele tri leta pred upokojitvijo je tudi iz Sebenj začel voziti avtobus. Danes mladi takšne stvari težko razumejo. Sicer pa je prav tako, da se tudi življenje na vasi hitreje spreminja.«

A. Žalar

Zbiravata snemli filje ob 02.00

Senično, Križe, Pristava, Bistrica, Ročevnica, Sebenje

Občinska organizacija Rdečega križa Kranj objavlja naslednji razpored krvodajalskih akcij

CETRTEK, 1. APRILA

- Osnovna organizacija RK Trstenik: odhod ob 6,15 z glavne avtobusne postaje Trstenik
- Tekstilna srednja šola Kranj — Primskovo: odhod ob 6,15 izpred TSŠ na Primskovem in ob 7,15 izpred TSŠ na Primskovem
- Osnovna organizacija RK Orehek: odhod ob 7,30 izpred trgovine na Orehek in ob 7,35 z avtobusne postaje Drulovka
- Zdravstveni dom Kranj: odhod ob 8. uri izpred zdravstvenega doma v Kranju
- Osnovna organizacija RK Olševek — Hotemože: odhod ob 8,15 izpred osnovne šole Olševek in ob 8,15 z avtobusne postaje Hotemože
- Osnovna organizacija RK Zalog pri Cerkljah: odhod ob 9,10 z avtobusne postaje Vopovlje, ob 9,15 z avtobusne postaje Lahovče, ob 9,15 izpred gostilne BOLKA v Zalogu
- Solski center za blagovni promet — Kranj, župančičeva: odhod ob 10,10 izpred šolskega centra za blagovni promet
- Ekonomski srednji in administrativni šoli Kranj in miliča: odhod ob 10,30 izpred kina Center v Kranju, Stritarjeva 4.

PETEK, 2. APRILA

- Osnovna organizacija RK Žabnica: odhod ob 6,10 z glavne avtobusne postaje Žabnica in ob 6,10 izpred gostilne v Čepuljah
- Osnovna organizacija RK Jezersko: odhod ob 7. uri izpred restavracije KAZINO in pobira do 7,15 po avtobusnih postajališčih do Spodnjega Jezerskega
- Osnovna organizacija RK Vodovodni stolp in milica: odhod ob 8,30 izpred pekarne pri gasilskem domu
- Osnovna organizacija RK Golnik: odhod ob 9,15 izpred bolnice Golnik in ob 9,20 s spodnje avtobusne postaje Golnik
- Osnovna organizacija RK Bitnje: odhod ob 9,45 z avtobusne postaje Spodnje Bitnje, ob 9,50 z avtobusne postaje Srednje Bitnje in ob 9,55 z avtobusne postaje Zgornje Bitnje
- Osnovna organizacija RK Podblica: odhod ob 10,40 izpred gostilne v Nemiljah.

SOBOTA, 3. APRILA

- Osnovna organizacija RK Šenturška gora: odhod ob 7,10 s Šenturške gore št. 24 pri Reberniku
- Osnovna organizacija RK Besnica: odhod ob 7,45 izpred zadružnega doma Zg. Besnica in ob 7,50 z avtobusne postaje Spodnja Besnica
- Osnovna organizacija RK Golnik: odhod ob 8. uri izpred bolnice
- Osnovna organizacija RK Goriče: odhod ob 8,10 izpred gostilne Lovec v Goričah, ob 8,15 z avtobusne postaje Lentece in ob 8,20 z avtobusne postaje Tenetiše
- Osnovna organizacija RK Kokrica: odhod ob 8,25 izpred gostilne Lakner na Kokrici
- Osnovna organizacija RK Predoslje: odhod ob 8,30 z glavne avtobusne postaje v Predosljah
- Osnovna organizacija RK Kranj — center: odhod ob 8,15 izpred kina Center v Kranju, Stritarjeva 4
- Osnovna organizacija RK Hrastje: odhod ob 8,30 z avtobusne postaje Prebačevo in ob 8,35 z avtobusne postaje Hrastje
- Osnovna organizacija RK Kranj — Stražišče: odhod ob 9. uri z avtobusne postaje pri cerkvi v Stražišču
- Osnovna organizacija RK Britof: odhod ob 9,30 z zgornje avtobusne postaje (Sprajcer) in ob 9,35 s spodnje avtobusne postaje pred gostilno Johanca
- Osnovna organizacija RK Cerkle — po krajevnem obvestilu.

Odvzem krvi bo na Zavodu SRS za transfuzijo krvi v Ljubljani. Darovalci krvi naj se zberu na mestu in ob uri, napisani v vabilu RK. Prevoz krvodajalcov iz občine Kranj v Ljubljano in nazaj je organiziran s posebnimi avtobusi za krvodajalce.

Občinski odbor RK Kranj

mali oglasi

PRODAM

Prodam KAMENJE za betoniranje in suhe BOROVE PLOHE. Suha 15, Kranj 1512

Prodam rabljen »GRUŠT«, primeren za drvavnice ali garaže. Letence 5, Golnik 1513

Prodam dobro ohranjen globok otroški voziček. M. T., Žanova 13, Kranj 1514

Prodam SEME črne detlike. Maček, Adergas 28, Cerklje 1515

Prodam REPO. Visoko 9, Šenčur 1516

Prodam sedem tednov stare PRAŠIČKE. Jarc, Strahinj 18, Naklo 1517

RAZVEDRILO IN ZABAVA NA MALEM GOLFU,

ki bo odprt ed 2. 4. 1971 dalje.

NAGRADNO TEKMOVANJE.

Prodam 2000 kg SENA — detelja, lucerna. Tupaliče 3, Preddvor 1520

Prodam KOKOSI nesnice. Mrak, Bistrica 23, Duplje 1521

Prodam stoječ OREH. Naslov v oglasnem oddelku 1522

Prodam kombiniran OTROŠKI VOZIČEK. Gorenjevarška 21, Kranj 1523

Po zmerni ceni prodam BUKOVA in HRASTOVA DRVA ter SMREKOVE DESKE in PLOHE. Naslov v oglasnem oddelku 1524

Prodam ročno motorno KOSILNICO irus. Kopališka ulica 2, Škofja Loka 1525

Prodam 8000 kg lepega SENA. Tomaž Potočnik, Pozirno 10, Selca nad Škofjo Loko. Poizve se tudi pri Kristan Marjanci, Ševlje 15, p. Selca nad Škofjo Loko 1542

Prodam mlado KOBILO ali zamenjam za starejšega konja ali govedo. Pivka 15, Naklo 1543

MOTORNA VOZILA

Poceni prodam PRIMO NSU. Naslov v oglasnem oddelku 1544

Prodam dobro ohranjen FIAT 750, letnik 1968. Mali, Križe 85 1526

Prodam osebni avto ZASTAVA 750, letnik 1965. Kranj, Gregorčičeva 24, Čirče 1527

Ugodno prodam avto RENAULT DAUPHINE ali po delih. Golob, Mlakarjeva 22, Šenčur 1528

SKODA s 37.000 prevoženimi km ugodno prodam. Rakovec, Dijaški dom, Kranj. Ogled in informacije ves dan 1529

Kupim dobro ohranjen osebni avto FIAT 750, od letnika 1965 dalje. Škrjanc Franc, Zg. Duplje 2 1530

Poceni prodam avto ŠKODA-KOMBI. Ambrožič, Ljubno 68, Podnart 1531

Za 2000 din prodam KOMBI IMW, letnik 1963, še vzen. Šenčur, Gasilska 13 1532

Prodam FIAT 750, letnik 1965. Predoslje 26, Kranj 1533

Najnovejše na tržišču

TRIMER glavnik za striženje in depilacijo

Enostaven in vsakomur dostopen.

Lep poklon moškemu ali ženski.

Prihrani denar in čas. Strižete se sami in vso družino. Zahtevajte ga v prodajalni ali ga naročite — pošljemo ga po povzetju. Cena 25. TRIMER Zagreb, Boškovičeva 40

Po ugodni ceni prodam dobro ohranjen TAUNUS 12 M, letnik 1966. Ogled v soboto, 3. aprila od 12. do 18. ure. Oman Ivan, Planina 4, Kranj

STANOVANJA

Iščem prazno ali opremljeno SOBO v Kranju. Plačam éno leto naprej. Naslov v oglasnem oddelku 1484

ENOSOBNO STANOVANJE v Kranju prodam. Ponudbe poslati pod »prosto takoj« 1485

ZAPOSЛИVЕ

PARKETARJA — kvalificiranega zaposlim. PARKETARSTVO BOKAL Marjan, Ljubljana, Bolgarska 21, telefon 316-427 1536

Sprejem mlajšega DELAVCA za priučitev avtoličarske obrti ali VAJENCA. Draksler Izidor, Zasavska 36 b, Kranj 1537

POSESTI

Na Gorenjskem prodam HIŠO z vrtom, NJIVO in GOZD. Naslov v oglasnem oddelku 1539

IZGUBLJENO

V gostilni Lakner na Kocrici najdena zapestna URA se dobi ravno tam 1540

OSTALO

CENJENE STRANKE! Za velikonočne praznike imam na zalogi po konkurenčnih cenah domače suho meso in »šunke« brez kože. MESA-RIJA KALAN, Stražišče, Kranj 1502

Prevzamem vsa ZIDARSKA in FASADERSKA dela. Stojilkovič Tomislav, Moša Pijade 16, Kranj 1541

Komisija za razpis pri svetu delovne skupnosti uprave Skupščine občine Jesenice razpisuje delovno mesto

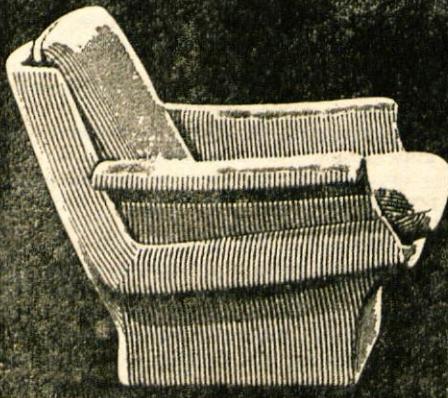
arhivarja v tajništvu

Za to delovno mesto se poleg splošnih pogojev za sprejem na delo zahteva srednja strokovna izobrazba in 2 leti delovnih izkušenj. Ponudbe z dokazili o strokovni izobrazbi in dosedanji zaposlitvi sprejema komisija pri svetu delovne skupnosti uprave Sob Jesenice v 15 dneh od objave razpisa.

**OD 10. APRILA DO 5. MAJA
VELIKA RAZSTAVA IN PRODAJA
V FESTIVALNI DVORANI NA BLEDU**

POHIŠTVO NAJNOVEJŠI MODELI

**MARLESA
MEBLA
BRESTA
in STOLA
iz programa
1971 / 72**

morka

KMETOVALCI!

Kmetijsko živilski kombinat Kranj obvešča:

- da od 29. 3. 1971 dalje odkupuje na odkupnem mestu Klavnica Kranj, Savska c. 16 vse vrste živine vsak dan od 7. do 13. ure.
Za dostavo živine na Klavnico priznamo do 50 din na glavo odrasle goveje živine, za teleta in prašiče pa do 10 din;
- da prodaja vse vrste reprodukcijskega materiala za kmetijsko proizvodnjo v trgovini Šenčur 88;
- da prodaja koruzo, pšenico, pšenično krmilno moko, krmila za krave molznice in krmila za perutnino v skladisču Kranj, Cesta JLA št. 1 (bivši Beksel);
- da prodaja kmetijske stroje proizvodnje PASQALI, VOGELNOOT, OLT, LEMIND, IMT in druge v prodajnem prostoru Kranj, Cesta JLA št. 1 (bivši Beksel).

nesreče

V OVINKU GA JE ZANESLO

V vasi Gaberk se je v petek, 26. marca, popoldne pripetila hujša prometna nezgoda, v kateri je bil huje ranjen voznik osebnega avtomobila Jože Dolenc iz Delnic v Poljanski dolini. Nesreča se je pripetila, ko je voznik Dolenc z neprimereno hitrostjo na mokri cesti vozil iz Škofje Loke proti Gorenji vasi. V ovinku pa je avtomobil zaneslo v levo in je trčil v nasproti vozeči tovornjak, voznik Janez Križaj s Hriba. Pri trčenju huje ranjenega Dolanca so prepeljali v ljubljansko bolnišnico. Škode na vozilih je za 8000 din.

PREKRATKA VARNOSTNA RAZDALJA

V soboto, 27. marca, zvečer je voznik osebnega avtomobila Pavel Strupi iz Naklega vozil iz Radovljice in je v Podvinu nameraval zavijati v levo. Zaradi vozil iz nasprotni smeri je zmanjšal hitrost. Za voznikom Strupijem je pripeljal v prekratki varnostni razdalji voznik avtomobila italijanske registracije Robert Gitterle in trčil vanj. V nesreči ni bil nihče ranjen, škode na avtomobilih pa je za 20.000 din.

ZADEL PEŠCA

Na Cesti maršala Tita na Jesenicah je v nedeljo, 28. marca, popoldne voznik osebnega avtomobila pri železniški postaji zadel Staneta Kramarja z Jesenice. Voznik je prehitel avtobus, iz katerega so izstopili potniki, med njimi tudi Kramar, ki je nenadoma stopil čez cesto. Huje ranjenega so prepeljali v jeseniško bolnišnico.

ZAPELJAL NA TRAVNIK

V ponedeljek, 29. marca, popoldne se je v vasi Praprotno pripetila prometna nezgoda iz neznanega vzroka. Voznik osebnega avtomobila Emil Frelih iz Otokov pri Železničkih je v blagem desnem ovinku iz neznanega vzroka zapeljal v desno po nasipu na travnik. Huje ranjenega so prepeljali v ljubljansko bolnišnico. Škode na avtomobilu je za 1000 din.

L. M.

Odbor za prodajo osnovnih sredstev pri

Kmetijsko živilskem kombinatu Kranj

Obrat Mlekarna

razpisuje za 2. aprila 1971 javno ustno licitacijo za prodajo vozil:

TAM 2000

s hladilno komoro, v voznem stanju, leta izdelave 1964.

dostavni avto tomos citroen

v nevozem stanju, leta izdelave 1965.

Ogled vozil je na dan licitacije, od 8. ure dalje v Mlekarni, Smledniška ulica št. 1.

Zahvala

Ob boleči izgubi našega ata, starega ača

Franca Kavčiča Rojčkovega ata

Se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so z nami sočustvovali. Zahvaljujemo se dr. Koširju Tonetu za njegovo pozrtvovalno delo na domu. Zahvala č. g. župniku za spremstvo in pogrebne obrede. Vsem skupaj še enkrat najlepša hvala.

Žalujoči: hčerke in sinovi, vnuki in pravnuki

Lučine, Škofja Loka, Orehek, Križe, Javornik, Kanada, Avstrija

KINO

Jesenice RADIO

31. marca italij.-franc. barv. film BREZNO STRASTI

1. aprila amer.-italij. barv. film LJUBEZENSKI SESTANEK

2. aprila jugosl. barv. film LJUBEZEN IN KLETVICA

Jesenice PLAVŽ

31. marca amer.-italij. barv. film LJUBEZENSKI SESTANEK

1.—2. aprila dansi barv. CS film STREŠNIK, ŽENE IN SEX

Dovje-Mojstrana

31. marca amer. barv. CS film TARZANOV KLIC

Kranjska gora

1. aprila italij.-franc. barv. film BREZNO STRASTI

Javornik DELAVSKI DOM

31. marca dansi barv. CS film STRESNIK, ŽENE IN SEX

Radovljica

31. marca franc. barv. film LJUBEZENSKO IZZIVANJE ob 20. uri, franc. barv. film ŽENE ob 18. uri

1. aprila amer. film TARZANOV ZAKLAD ob 20. uri

2. aprila amer. film TARZANOV ZAKLAD ob 18. uri, franc. barv. film LJUBEZEN ob 20. uri

Škofja Loka SORA

31. marca amer. barv. ifilm CANYON CITY ob 18. in 20. uri

1. aprila amer. barv. film SINDAB POMORŠČAK ob 20. uri

2. aprila amer. barv. film SINDAB POMORŠČAK ob 18. uri, amer. barv. film WILLIE BOY ob 20. uri

Železnični OBZORJE

31. marca amer. barv. film SINDAB POMORŠČAK ob 20. uri

2. aprila slov. barv. film NA KLANCU ob 20. uri

Kranj CENTER

31. marca amer. barv. film BANDOLERO ob 16., 18. in 20. uri

1. aprila franc.-nemški barv. CS film MADAME BOVARY ob 16., 18. in 20. uri

2. aprila amer. barv. CS film BANDOLERO ob 16. uri, franc.-nemški barv. CS film MADAME BOVARY ob 18. in 20. uri

Kranj STORŽIČ

31. marca angl. barv. CS film NA TEBI JE VRSTA, DA UMRES ob 16., 18. in 20. uri

1. aprila amer. barv. film NOMADI S SEVERA ob 16., 18. in 20. uri

2. aprila špan. barv. film PRODAJALKA VIJOLIC ob 16. in 18. uri, premiera franc. barv. filma HIBERNATUS ob 20. uri

Tržič

31. marca premiera amer. barv. filma REVOLVERJI ODLOCAJO ob 18. in 20. uri

1. aprila amer. barv. CS film REVOLVERJI ODLOCAJO ob 18. in 20. uri

2. aprila premiera amer. barv. CS filma SIMFONIJA HEROJEV ob 18. in 20. uri

Kamnik DOM

31. marca amer. barv. film GOLOROKI ŠERIF ob 17.30 in 19.30

1. aprila premiera franc. barv. filma ŽENSKI SANATORIJ ob 18. in 20. uri

2. aprila franc. barv. film ŽENSKI SANATORIJ ob 18. in 20. uri

Zahvala

Na Jezerskem je v sredo, 24. marca, umrla Slaparjeva mama

Lucija Slapar roj. Regberger

Vsem, ki ste naši dragi mami, babici in prababici v njeni težki bolezni pomagali, jo tolažili, spremili na zadnji poti, darovali cvetje in bili z nami v težki urki, se najlepše zahvaljujemo. Izrekamo zahvalo vsem dobrim sosedom, posebno pa Klančarjevim.

Žaljujoči domači

Zahvala

V 63. letu starosti nas je za vedno zapustil naš dragi oče, in stari oče

Janez Peterenalj

Iskreno se zahvaljujem vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so ga v tako velikem številu spremili na zadnji poti, mu poklonili toliko vencev in cvetja. Zahvala dr. Koširju za dolgoletno zdravljenje, častiti duhovščini, pevskemu zboru, podjetju PTT Kranj, Avtomontaži Ljubljana in Veletrgovini Živila Kranj. Vsem, prav vsem še enkrat iskrena hvala.

Žaljujoči: žena Francka, sin Janez in hčerka Marica z družinama

Škofja Loka, Binkelj, 26. marca 1971

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem sporočamo žalostno vest, da je nenadoma umrl naš dragi mož, oče, stari oče, brat, tast in stric

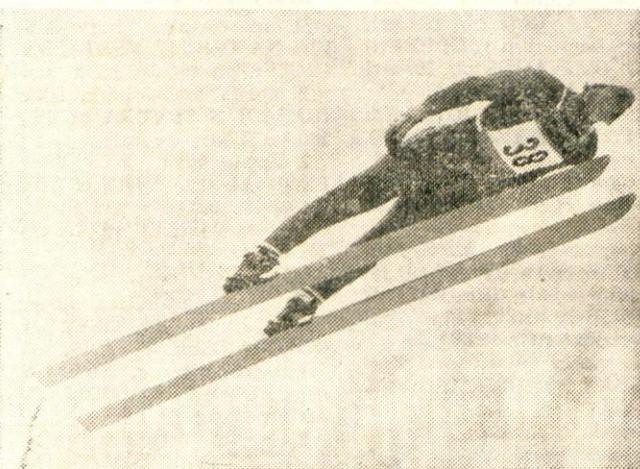
Alojz Frantar

soboslikarski in pleskarski mojster v pokoju

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v sredo, 31. marca 1971, ob 17.30 iz hiše žalosti, Trojarjeva 16 na novo pokopališče v Stražišču.

Žaljujoči: žena Marjeta, sinova Andrej in Jože z družinama, brata Rudolf in Andrej, sestri Mici in Ivanka ter drugo sorodstvo

Kranj, Poženik, Ivančna Gorica, ZDA, 29. marca 1971

Hans-Georg Aschenbach (DDR) — 1. mesto

Walter Steiner (Švica) — 2. mesto

Peter Štefančič (Jugoslavija) — 3. mesto

Rezultati: POLDOV MEMORIAL — 1. Aschenbach (NDR) 233,7 (93, 88 m), 2. Steiner (Švica) 217,7 (88, 83), 3. Štefančič (Jugoslavija) 213,6 (87, 85), 4. Wolf (NDR) 208,5 (85, 83), 5. Matouš (CSSR) 208,4 (83, 86), 6. Bachler (Avstrija) 204,7 (81, 85), 7. Dolžal (ČSSR) 199,8 (85, 80), 8. Bazzana (Italija) 199,1 (81, 81), 9. Mähler (Svedska) 198,2 (82, 79) 10. Napalkov (SZ) 197,8 (83, 77) ... uvrstite naših: 26. Zajc, 28. Drago Pudgar, 33. Danilo Pudgar, 34. Demšar, 39. Prelošek, 40. Jurman, 41. Dolhar, 49. Loštrek, 54. Smolej, 55. Dovžan, 57. Gorjanc, 63. Kapušin, 64. Rakar, 66. Kobal, 69. Norčič, 73. Mesec, 74. Franc Giacomelli, 76. Grosar, 77.

77. Cuznar — EKIPNO: 1. NDR 636,9 2. CSSR 597,5, 3. Avstrija 588,1, 4. Jugoslavija 584,3, 5. Sovjetska zveza 582,5, itd.

POKAL KONGSBERG: 1. Steiner (Švica) 217,7, 2. Štefančič (Jugoslavija) 213,6, 3. Bachler (Avstrija) 204,7, 4. Bazzana (Italija) 199,1, 5. Poirot (Francija) 193,9, ... uvrstite naših: 12. Zajc 186,7, (79, 77 m), 13. Drago Pudgar 184,0 (78, 80), 15. Danilo Pudgar 180,7 (77, 79), 16. Demšar 179,7, (77, 79), 20. Prelošek 174,4 (80, 74), 24. Loštrek 168,1 (76, 76), 31. Mesec 140,3 (76 padec, 74) itd.

EKIPNO: 1. Avstrija I 588,1, 2. Švica 580,9, 3. Jugoslavija I 580,0, 4. Italija 549,8, 5. Jugoslavija II 539,1, itd.

V. Poldov memorial in pokal Kongsberg

Zadnji praznik Planice pred največjim dogodkom

Kranjčan Peter Štefančič 2. in 3., Napalkov šele deseti, 7000 gledalcev

Peti Poldov memorial in tekmovanje za pokal Kongsberg sta bila spet v znamenju praznika Planice. Letošnji praznik je bil zadnji pred največjim praznikom, ki bo drugo leto v dolini Pod Poncam. Vrsta odličnih imen svetovnih asov skakalnega športa je privabilo v planiško dolino okoli 7000 gledalcev. Tudi tokrat, kot vedno doslej, je Planica navdušila vsakogar, ki jo je v nedeljo obiskal.

Samo tekmovanje pa je prineslo več presenečenj. Torkrat so glavni favoriti nekoliko zatajili, saj je bil svetovni prvak Gari Napalkov šele deseti. Prvo mesto v tekmovanju za Poldov memorial je namreč pripadlo blivšemu evropskemu mladinskemu prvaku Aschenbachu iz NDR, ki mu pomeni planiška zmagala največji uspeh. V tekmovanju srednjeevropskih skakalcev za pokal Kongsberg je bil najboljši Švicar Steiner. Od naših je bil tokrat najboljši Kranjčan Peter Štefančič, ki si je z dvema izredno uspeli skokoma zasluženo priboril drugo mesto v tekmovanju za pokal Kongsberg in tretje mesto v konkurenči za Poldov memorial. S svojo odlično uvrstitevijo je ponovno dokazal, da dosega prav v Planici vsako leto ob koncu sezone svoje najboljše uvrstitev. Prav je dejal ob koncu tekmovanja zvezni trener Zdenek Remza: »Sem zadovoljen in nisem zadovoljen.« Pri tem je nedvomno mislil na lep dosežek Petra Štefančiča, ni pa bil povsem zadovoljen z ostalimi, čeprav so vsaj nekateri pokazali vsaj za zaključek letošnje sezone nekaj več kot na dosedanjih tekmovanjih na raznih tekma v inozemstvu. Marjan Mesec je imel izredno smolo, saj je padel v prvi konkurenčni serijski in si s tem zapravil visoko uvrstitev, ki bi jo lahko zabeležil glede na njegovo dobro formo v letošnji zimi. Mesec je bil nedvomno sposoben preriniti se med deset najboljših. Drugi najbolje uvrščeni jugoslovanski skakalec Ludvik Zajc pa je pristal na 26. mestu. Nastopilo je 83 skakalcev, od katerih je bila vsaj polovica znana po imenih iz številnih mednarodnih tekmovanj, kjer je imel vsak vsaj en zelo dober rezultat. V konkurenči je nastopilo tudi 5 naših najboljših mladincev, ki pa so pokazali manj znanja na tekmi kot so ga na treningih. Vseeno pa moramo biti zadovoljni z njihovim nastopom, saj so dokazali, da se bodo lahko razvili v odlične naslednike sedanje generacije naših skakalcev ob skrbni vzgoji novega zvezbnega trenerja Zdeneka Remze. Nedvomno je, da so imeli naši mladinci letos pre malo težjih mednarodnih nastopov in je bilo zato

takšno tekmovanje za njih dovolj velik izpit.

V ekipnem tekmovanju so se morali naši zadovoljiti s tretjim mestom v konkurenči za pokal Kongsberg in je našo vrsto prehitela celo tričlanska ekipa Švice, čeprav je imel Schmidt en padec. Z veliko srečo pa so letos pobraли lovoriko Kongsberg Avstriji, čeprav se niso posebej kot posamezniki kdake kako dobro odrezali. Prvo mesto v tekmovanju za Poldov memorial pa je tudi letos osvojila ekipa NDR.

Organizatorji so bili letos delno presenečeni nad obiskom, saj so dosedanje tekme za Poldov memorial pritegnile v Planico manj gledalcev kot pa letošnja. Parkirni prostori so bili že ob 9. uri napolnjeni z osebnimi avtomobili in avtobusi, ob 10. pa je bila tudi cesta od Podkorenega do bivše železniške postaje v Ratečah povsem zasedena z avtomobili, tako da so potlej morali ustavljati osebne automobile že v Kranjski gori, od koder so gledalce prevažali v Rateče z avtobusi, več pa je bilo tudi takih, ki so v Kranjski gori obrnili svoj avto in izkoristili nedeljski vikend za obisk kakšnega drugega turističnega kraja. Kljub vsemu pa smo z organizacijo 5. Poldovog memoriala lahko povsem zadovoljni, pa čeprav je bilo med gledalci precej negovanja zaradi pomankanja parkirnih prostorov v planiški dolini in so zaradi tega nekateri prišli pod vznosje 90-metrske skakalnice tudi s poldrugim uro zamude.

Dolgoletni Poldov prijatelj in tekme Rudi Finžgar, ki je pred tridesetimi leti kot prvi Jugoslovan preskočil 100-metrsko znamko, je z zlatim letovrjem vencem prismučal po doskočišču skakalnice. Na Poldov grob na Dovje je vence nato odnesla štafeta smučarskih tekačev.

Organizatorji so bili letos delno presenečeni nad obiskom, saj so dosedanje tekme za Poldov memorial pritegnile v Planico manj gledalcev kot pa letošnja. Parkirni prostori so bili že ob 9. uri napolnjeni z osebnimi avtomobili in avtobusi, ob 10. pa je bila tudi cesta od Podkorenega do bivše železniške postaje v Ratečah povsem zasedena z avtomobili, tako da so potlej morali ustavljati osebne automobile že v Kranjski gori, od koder so gledalce prevažali v Rateče z avtobusi, več pa je bilo tudi takih, ki so v Kranjski gori obrnili svoj avto in izkoristili nedeljski vikend za obisk kakšnega drugega turističnega kraja. Kljub vsemu pa smo z organizacijo 5. Poldovog memoriala lahko povsem zadovoljni, pa čeprav je bilo med gledalci precej negovanja zaradi pomankanja parkirnih prostorov v planiški dolini in so zaradi tega nekateri prišli pod vznosje 90-metrske skakalnice tudi s poldrugim uro zamude.

**Besedilo: J. Javornik
Foto: F. Perdan**

Kranjčan Marjan Mesec pri mazanju smuči. Kljub hudemu padcu v prvi seriji pa se je spet pojavit na startu v drugi seriji.

Plavanje

Triglav - prvak Slovenije

Prvenstvo SRS v plavanju, ki je bilo minulo nedeljo na Ravnah, je vnovič potrdilo premoč kranjskega plavalnega kluba v Sloveniji. Na sicer zelo množičnem tekmovanju z okoli 200 nastopajočimi ni v nobenem trenutku prišlo do vprašanja, kdo bo letošnji zimski prvak. Edino plavalci Ljubljane, ponovno okrepljeni s Kostanjškom iz Trbovelj in Lednikom iz Celja, so bili solidni nasprotnik, pod vsemi pričakovanji pa je poletni prvak Ilirija-Slavija končal na šestem mestu.

Ce je državno prvenstvo SFRJ predstavljalo podvig ženske ekipe Triglava, pa lahko za republiško prvenstvo z veseljem ugotovimo afirmacijo mlade moške vrste. Pod vodstvom novega trenerja Andreja Slaveca so Bojan Grošelj, Tomaž in Janez Slavec, Sandi Troha, Iztok Tronkar, Brane Milovanovič in drugi pokazali lep napredok z dobrimi rezultati, kar daje upanje, da bo Triglav prav kmalu najbolj homogena ekipa v Jugoslaviji. Med njimi se je najbolj izkazal Tomaž Slavec s prvim mestom na 100 m prsno. Ker sta imela z Ravenčanom Erženčnikom enak čas, sta morala enkrat sama v vodo, da v medsebojnem boju odločita, kdo bo prvak. V izrednem finiju je to uspelo Slavecu, čas 1:14,4 pa je drugi najboljši čas v Sloveniji nasploh.

Za udarec roke je bil prvi tudi Andrej Slavec na 100 m delfin (1:04,9) vendar so ga sodniki očitno prikrajšali in prisodili zmago Kostanjšku (LJ).

Ob prvo mesto, vendar zaradi lastne nepazljivosti, je bil tudi Košnik Sašo na 400 krov (4:39,8), ki se mu je tako izmuznila lepa priložnost premagati tretjega kraljista v državi Črniča iz Krškega. V isti disciplini sta lepo presenetila še Bojan Artač (5:04,4), ki bo prav kmalu postal nov plavalec Triglava pod 5:00,0, in pa Sandi Troha, ki je s časom 5:11,3 postavil nov rekord SRS za st. pionirje.

Vse ženske discipline so bile bolj v znamenju medsebojnega obračuna Kranjčank kot pa slovenskega prvenstva. Edino Rusovič (LJ) je na 100 m krov uspelo priboriti si prvo mesto, sicer pa so v vseh ostalih disciplinah Kranjčanke pobrale vsaj dve od prvih treh mest, v najtežji točki, 200 m mešano, pa kar prvi pet mest.

Počakova je bila prva dvakrat 100 m hrbtno (1:16,4), 200 m mešano (2:46), prav tako Rebeka Porenta na 400 m krov (5:27,1) in 100 m delfin (1:17,0). Lidija Švarc pa je bila prva na 100 m prsno (1:21,0), pri tem pa ji je uspelo premagati državno prvakinjo v tej disciplini in klubsko soplavalko, Jurčito Mandeljc. Letošnja osvojitev republiškega prvaka je sedma zaporedna zmaga Triglava na zimskih prvenstvih SRS, ki imajo svoj začetek 1. 1965 z izgradnjou kranjskega zimskega bazena.

A. K.

Zimsko prvenstvo Slovenije v vaterpolu**Triglav II boljši kot Triglav I**

Na četrtem zimskem prvenstvu Slovenije v vaterpolu so nastopile samo tri ekipe. Nepričakovano je prvo mesto osvojila druga ekipa Triglava, za katero so igrali mladi va-

terpolisti. Rezultati: Triglav I : Ljubljana 14:1 (2:1, 4:0, 2:0, 6:0), Triglav II : Ljubljana 12:6 (4:1, 3:1, 2:3, 3:1), Triglav II : Triglav I 6:5 (2:0, 2:2, 0:1, 2:2).

OD NEDELJE DO NEDELJE

NOGOMET — V prvem spomladanskem kolu SNL je kranjski Triglav v gosteh izgubil s trboveljskim Rudarjem s 3:1 (1:0).

Tudi oba gorenjska predstavnika ZCNL škofjeloški LTH in Tržič sta gostovala in ostala brez izkupička. Rezultata: Usnjari : LTH 2:0 (1:0), Nova Gorica : Tržič 9:1 (6:1).

Par drugega kola: Triglav : Celje-Kladivar, Tržič : Hrastnik, LTH : Zagorje.

ROKOMET — Startali so tudi rokometni v SRL. Edini gorenjski predstavniki Tržič je svoje prvo srečanje v gosteh izgubil v Ratečah 10:12. Par drugega kola — Tržič : Ajdovščina.

SMUCANJE — Na Golteh je bilo letošnje republiško prvenstvo starejših in mlajših mladink ter starejših in mlajših mladincev v smuku. Prvaki so postali: mlajše mladinke — Oitzel (Jesenice), starejše mladinke — Pirnar (Novinar), mlajši mladinci — Vovk (Jesenice), starejši mladinci — Bernik (Jesenice).

-dh

Smučarski skoki**Pokal Kranja v Planici**

Letošnje X. mednarodno tekmovanje za Pokal Kranja v smučarskih skokih bo prihodnjo nedeljo, 4. aprila, ob 10. uri na 60-metrski skakalnici v Planici. Tekmovanje bo tudi tokrat pod pokroviteljstvom občinske konference SZDL Kranj in se bodo pomerili člani, starejši mladinci in mlajši mladinci za ekipni prehodni pokal, ki ga brani smučarsko društvo Jesenice. Po-

leg naših najboljših članov in mladincev so poslali prijavo tudi že tekmovalci iz Avstrije in Italije. Med udeležencami bo tudi italijanski državni prvak Albino Bazzana, ki je v nedeljo v Planici zasedel odlično četrto mesto na tekmovanju za pokal Kongsberg.

Hkrati pa bo tudi državno prvenstvo za starejše mladince, ki bi moral biti 20. februarja v Delnicah. J. J.

Loški študentje — prvaki v smučanju

Konec marca je bilo na Golteh nad Mozirjem tekmovanje pokrajinskih študentskih klubov. Klub študentov iz Škofje Loke je na tej prireditvi osvojil prvo mesto. Njegov član Logonder Silvo je zasedel drugo, Mihovilovič Milan tretje, Krelj Simon pa osmo mesto. Prvenstvo naj bi postalo tradicionalno. Prihodnje leto ga namerava organizirati Klub škofjeloških študentov. Gostitelji bodo popeljali študente-smučarje na Stari vrh.

A. I.

NTK Kranj spet v prvi skupini

Na sklepnu (drugem) delu ekipnega prvenstva SRS za moške v drugi skupini, ki je bilo v Ljubljani 20. in 21. marca, je premočno osvojila prvo mesto ekipa NTK Kranj iz Kranja, ki se je s tem ponovno povzpela v skupino najboljših ekip Slovenije. Za NTK Kranj so nastopili Tone Novak, Stane Tadić, Boris Kerstein in Darko Pangrčič, ki so zmagali v vseh dvojbojih in izgubili le 8 iger. Zelo dobro sta igrala predvsem T. Novak in S. Tadić, ki sta izgubila le po eno igro, odigrala pa sta jih 14 oziroma 15. Poleg NTK Kranj je v drugem delu prvenstva zaigrala odlično tudi ekipa TVD Partizan Bežigrad. Njun medsebojni obračun se je končal s tesno zmago NTK Kranj (5:4), po visokem začetnem vodstvu (4:1) Kranjčanov. V

zadnji igri je Tadić premagal Tomažiča in se mu tako oddolžil za poraz v prvem delu prvenstva.

V drugem delu prvenstva je razmeroma dobro zaigrala tudi ekipa NTK Jesenice, ki pa ni mogla nadomestiti zaostanka iz prvega dela in se bo morala naslednjo sezono potegovati v tretji skupini za ponovno uvrstitev v drugo. Poleg NTK Kranj se je uvrstilo v prvo skupino tudi TVD Partizan Bežigrad.

Igralo je 8 ekip, NTK Kranj pa je dosegel naslednje rezultate:

TVD Partizan (Bežigrad)

5:4 (5:3)

NTK Fužinar (Ravne)

5:0 (5:1)

NTK Kajuh (Ljubljana)

5:1 (5:1)

NTK Branik (Maribor)

5:0 (5:0)

NTK Kemičar (Hrastnik)

5:1 (5:1)

NTK Jesenice (Jesenice)

5:1 (5:0)

NTK Semedela (Koper)

5:1 (5:0)

NTK Semedela (Koper)

5:1 (5:0)

V oklepaju so rezultati prvega dela prvenstva. Ekipa se navedene po vrstnem redu, ki so ga osvojile s seštevanjem rezultatov obeh nastopov na prvenstvu.

S. Bavdek

Zmaga za SD Tone Nadižar

Zmagali so s precej visokim rezultatom in se bodo takoj že v prihodnjih mesecih spoprijeli s prvaki ostalih gorenjskih občin.

Rezultati: 1. SD Tone Nadižar 2465, 2. SD Iskra 2435, 3. SD Franči Mrak - Predoslje 2386, 4. SD Slavec Ivo-Jokl 2263, 5. SD Sava 1607.

B. Malovrh

Obakrat OS Stane Žagar

V telovadnici osnovne šole Stane Žagar v Kranju so v soboto pionirji in pionirke startale na tradicionalnem košarkarskem turnirju za memorial Staneta Žagarja. Nastopilo je sedem pionirskih ekip. V občini konkurenca, tako pri pionirjih kakor tudi pri pionirkah je bila najboljša OS Stane Žagar.

Rezultati: pionirji — OS Lucijan Seljak : OS Simon Jenko 28:25, OS Stane Žagar : OS France Prešeren 25:15, OS

— dh

Franc Prešeren : OS Simon Jenko 23:6, OS Stane Žagar : OS Lucijan Seljak 44:19. Vrstni red: 1. OS Stane Žagar, 2. OS Lucijan Seljak, 3. OS France Prešeren, 4. OS Simon Jenko. Pionirke: OS Stane Žagar : OS Lucijan Seljak 6:4, OS Lucijan Seljak : OS France Prešeren 11:4, OS Stane Žagar : OS France Prešeren 8:4, vrstni red: 1. OS Stane Žagar, 2. OS Lucijan Seljak, 3. OS France Prešeren.

Novak prvi

Na prvenstvu gorenjskih pošč je nastopilo 12 šahistov. Na slovensko prvenstvo, ki bo 24. aprila v Ljubljani, sta

se uvrstila Silvo Novak in Franči Štagar (oba PTT Kranj).

E. Š.

1 v p r a š a n j e 3 o d g o v o r i

Ta mesec so vse gorenjske občinske skupščine sprejele občinske proračune za letos. O letošnjih razvojnih programih posameznih občin in o proračunih pa so pred spremenom razpravljali tudi na zborih volivcev. Prav na zborih volivcev oziroma na terenu nasložili pa ob kopici predlogov in vprašanj pogosto slišimo tudi mnenja o sodelovanju med občinsko skupščino in njenimi organi ter krajevnimi skupnostmi. Med petkovim obiskom v tržiški občini smo poprašali, kakšno je sodelovanje med občino in krajevnimi skupnostmi v občini in kaj morda pogrešajo? Ker smo poprašali le v treh krajevnih skupnostih, rezultat oziroma odgovore ne moremo posložiti na vso občino.

nost na leto okrog 10 milijonov starih dinarjev. Lahko pa rečem, da je med občino in krajevno skupnostjo obojestransko sodelovanje zelo dobro. Dokaz za to je, da skupščina nenehno skrbi za razvoj tega dela občine in tudi v prihodnje naj bi se po programu v Bistrici precej spremenilo. Mislim pa, da bi bilo sodelovanje lahko še boljše, če ne bi bili prebivalci Bistrice po sestavu tako različni in velikokrat tudi neenotni pri posameznih akcijah.«

JANKO PERNE, predsednik KS Sebenje: »Naša krajevna skupnost, ki zajema naselja Sebenje, Žiganja vas, Retnje in Breg, dobi sedaj iz občinskega proračuna okrog 4 milijone starih dinarjev na leto. Če bi kratko odgovoril, potem bi rekel, da druge povezave z občino pravzaprav nimamo. Sveda je v krajevni skupnosti vrsta stvari, ki bi jih bilo treba urediti, vendar za mnoge ne hodimo prosit na občino. Če je le mogoče, jih sami uredimo. Res pa je tudi, da nam gre občina pri večjih težavah kolikor more vedno na roko.«

FRANC KOPAČ, predsednik KS Pristava: »Naša krajevna skupnost je majhna in temu primerna je tudi občinska dotacija. Dobimo 600.000 starih dinarjev letno za javno razsvetljavo, vzdrževanje krajevnih cest in druga manjša dela. Urejamo kanalizacijo in občina nam pomaga kolikor more. Ne samo s stroji mi nasveti, izdelali so nam načrte, temveč tudi z denarjem. Lani in letos smo dobili 3.400.000 starih dinarjev namenskih sredstev. Upamo, da tudi v prihodnjih letih ne bomo ostali praznih rok. Mislim, da je tam, kjer so prebivalci sami zainteresirani za delo in so pripravljeni prispevati v denarju in v delu, tudi povezava z občino boljša in bolj dobrodošla.«

A. Z. — L. B.

Medobčinski svet ZK o kmetijstvu

Danes popoldne se bo v Kranju sestal medobčinski svet ZK za Gorenjsko, ki bo obravnaval aktualna družbenopolitična vprašanja kmetijstva, o čemer so govorili že na 2. zasedanju konference ZKS. Zato bodo na današnji seji sveta obravnavali priprave na regionalni posvet o uresničevanju stališč te konference in njenega akcijskega programa, razen tega pa bodo ustanovili posebno delovno skupino kmetijskih proizvajalcev-komunistov ter razpravljali o političnem organiziranju zasebnih kmetov.

—jk

GORENJSKA ALPINISTIČNA ODPRAVA V HINDUKUŠ

ISTOR-O-NAL

V prejšnji številki smo predstavili še zadnje člane alpinistične odprave v Hindukuš. Marsikoga pa bo tudi zanimalo koliko takšna odprava stane. Za nabavo opreme je odprava do sedaj porabila okoli 30.000 din. Vendar pa bi po dosedanjih izračunih potrebovali še okoli 45.000 din. V to vsoto pa nista zajeti stroški za iztrošenje avtomobilov, zavarovanje za vse člane odprave, nosače in pakistanskega oficirja ter stroški za fotografski material.

Del manjkajočega denarja bo odprava dobila z izdajo po sebnega ekspedicijskega biltena, v katerem bodo objavljene poleg drugega tudi reklame. Nekaj denarja bo prinesla tudi prodaja pozdravnih razglednic ter loterija, ki pa jo bodo iz objektivnih vzrokov priredili šele po povratku jeseni. Vsota, ki je navedena prej, je najnižja vsota, s katero je odprava v Hindukuš sploh še izvedljiva. Organizacijski odbor je nabolj prošnje za denarno in materialno pomoč na 150 slovenskih podjetij. Do 29. marca letos so prispevale denar za odpravo tele organizacije:

Skupščina občine Kranj, Planinsko društvo Kranj, člani Planinskega društva Kranj v nabiralni akciji leta 1969, Gozdno gospodarstvo Bled, Gozdno gospodarstvo Kranj, podjetje Creina Kranj, trg. podjetje Kokra in Zavod ing. Stanka Bloudka v Ljubljani.

Pomoč v zdravilih pa so poslali: Lek Ljubljana, Krka Novo mesto, Pliva Zagreb, Ciba Zagreb.

Pomoč v alpinistični opremi so poslali: tvrdka Essel Hermagor s Koroške, tvrdka Stubai iz Avstrije in Elan Begunje.

Za razglednice pa so doslej prispevali udeleženci XXXL posvetu meddruštvenega odbora gorenjskih planinskih društev in pa uredništvo Glasa.

Občani kranjske in tržiške komune

Zemlja, zrak, voda in ogenj so prvine prebivalcev našega planeta, te prvine so naše okolje. Ker smo pozabili ali nismo vedeli, se osvestimo prej, kot bo bila plat zvona.

Bolj ko smo kultivirani, razvijamo tehniko in napredok, več je za nami sledov civilizacije. Ti sledovi so marsikje necivilizacija.

Kako smo spremenili, zastrupili in onesnažili okolje, o tem govore številni članki in knjige. Studijsko in raziskovalno gradivo dokazuje spremenjeno in uničeno rastlinstvo in živalstvo v vodi in na zemlji. V zrak se mešajo prah, plini in strupi, ki nastajajo pri izgorevanju tisočerih materij.

Mnogih kvarnih vplivov, ki jih sami ustvarjamo in s tem spremišljamo okolje, se moramo lotiti visoko tehnično, znanstveno se spoprijemamo z boleznimi civilizacije. Drugi kvarni vplivi so odvisni le od naših navad, zavesti in končno podzavesti.

Hočemo biti praktični in se oziramo okrog sebe. Poglejmo! Kaj? Poglejmo nečistočo, ki je do zdaj nismo videli. Poglejmo nesnago, za katero mislimo, da mora skrbeti nekdo tretji. Vemo, kdo mora skrbeti za snago po uradni dolžnosti. Vemo, da moramo biti pošteni do drugih in pomesti pred svojim pragom, dobesedno pomesti in smeti dati na kraj, ki je za to določen: to je koš, smetnjak, keson, greznica, določeno odlagališče ali smetišče. Če tega mesta za luščino ali zavitek, katerih vsebino smo ravno porabili — ni na dosegu roke — ne bomo odpadka odvrgli od sebe — morda še prej pogledali, če nas kdo vidi, pač pa bomo dali v žep ali torbico in zavrgli na za to urejenem mestu.

Zdaj ko je sneg skopnel in zelenje še ni prekrilo svojih reber, vidimo, kaj bomo odstranili in očistili. Kot občani pomagajmo vzdrževati čistočo

tam, kjer delamo — tam, kjer bivamo — tam, kjer se gibljemo

V občini Kranj in v mestu Kranju je določen mesec april za mesec čistoče. V občini Tržič in v mestu Tržič je določeno obdobje od 15. aprila do 15. maja za mesec čistoče.

Postrebimo, da postane dolžnost današnjega dne navada jutrišnjega.

Vodja sanitarno inšpekcijske dr. Bajželj Albin